

NAPON RIJEČI

LIST UČENIKA ELEKTROTEHNIČKE ŠKOLE

Svjedodžba + certifikat

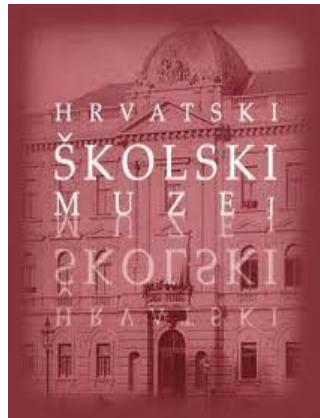
Škola mogućnosti

ELEKTROTEHNIČKA ŠKOLA
Konavoska 2, ZAGREB
ŠKOLSKA GODINA 2012./2013.
Godina 22. Broj 39.

Sadržaj:

Sadržaj:	2
<i>Svjedodžba + certifikat = Škola mogućnosti</i>	3
Izvannastavne zanimljivosti	7
Dojdi osmaš	8
Spojili su ugodno s korisnim i nije im žao	9
Bili smo u Inetecu	15
Natjecanja	15
Tog sam se sunčanog dana prisjetila kako sam prije godinu dana bila u takvoj situaciji	16
Likovna umjetnost.....	17
STVORENI SMO IZ LJUBAVI ZA LJUBAV	19
SVEČANOST U POVODU PRVOG DARIVANJA KRVI	20
SNOVI	21
Ljeta u Dalmaciji	22
Da je barem tako svaki dan!	22
Danas je lijep i sunčan dan	23
Mrijeti ti ćeš kad u ideale svoje počneš sumnjati	24
Život gledan iz perspektive Camusova Mersaulta	24
Proljeće	25
Zašto su mi moji roditelji moj uzor?	25
Nadam se da ću bar malo biti nalik na svoje roditelje	26
PRIRODA	26
Svi smo sretni kad osvane lijep i sunčan dan	27
Prirodu treba čuvati jer priroda je naš prijatelj	28
Gioachino Rossini, Seviljski brijač	29
Prihvaćanje života kao što ga Mersault prihvata značilo bi kaos i pomutnju	30
Naši talentirani sportaši	30
Uzoran vatrogasac	32
Tradicionalno školsko športsko natjecanje	33
VATERPOLO	34
SPORTSKA DOGAĐANJA TIJEKOM ŠKOLSKЕ GODINE 2012./2013.	34
SPORTSKA NATJECANJA UČENIKA SREDNJIH ŠKOLA	35
ŠKOLSKA SPORTSKA NATJECANJA U ELEKTROTEHNIČKOJ ŠKOLI (MEĐURAZREDNA)	37

Svjedodžba + certifikat = Škola mogućnosti

Hrvatski školski muzej u predvečerje 23. svibnja zračio je optimizmom, radošću i veseljem. Povod za takvo raspoloženje svakako je izložba koju su pripremale naše profesorice Dalma Mišura i Julijana Lozar

Naziv je izložbe Svjedodžba + certifikat = Škola mogućnosti značajan jer ukazuje na smisao o kojemu djelatnici, njihovi učenici na čelu s ravnateljem raznišljaju. Svi zajedno želimo istaknuti da naslov kojim se dičimo ne bude mrtvo slovo na papiru. Zato ističemo da je za otvaranje ovakvoga tipa izložbe povod jednostavan: prikazati Školu u punom svjetlu, a na jedan originalan način. Nastojalo se ukazati na sve bitne odrednice kojima se ukazuje način na koji škola djeluje. Svakako je bilo vrlo zahtjevno riječju i slikom istaknuti najbitnije. Suradnja je ostvarena s predstvincima svih stručnih aktivita tako da se može Školu predstaviti kao tijelo koje u potpunosti funkcioniра. Svakako je značajno naglasiti i to da su profesorice imale na umu sve, ili bar veći dio svega što se u Školi događalo u zadnjih desetak godina. Time se ističe da rezultati nisu postignuti preko noći.

Bez suradnje sa svima spomenutima sigurno je da do izložbe ne bi ni došlo. Naravno da je značajnu ulogu odigrao i dosadašnji ravnatelj Ivo Klarić. Ravnatelj Renato Matejaš, već odranije poznati entuzijast, svoja stečena iskustva upradio je u cijekupni projekt. Istina da će on na prvo mjesto istaknuti rad i zalaganje kvalitetnih učenika i njihovih profesora. To cijelom projektu i daje posebnu draž.

Pripreme za izložbu su trajale dovoljno dugo da su se za nju zainteresirali i naši učenici. Oni su htjeli dati na znanje da im je taj događaj jako bitan. Naše učenice Jana Čuška, Jelena Anić,

Karla Kralj, Magdalena Bednjanec i Nives Arbanas iz I.c razreda su pripremile prigodan program. Na taj su način pridonijele da ta zanimljiva svečanost bude još ljepša i zanimljivija. To je bio ugodan razgovor koji su povremeno, ali vrlo vješto i uspješno svojim glazbenim točkama popratili naši mladi glazbenici Martin Puština i Filip Jakopač.

Evo kako je sve to izgledalo:

Nives: Poštovani gosti! Dragi prijatelji, velika mi je čast, u povodu ovog značajnoga trenutka, pozdraviti vas i zaželjeti da Hrvatski školski muzej i nadalje bude okupljalište svih zaljubljenika u školu i sve ono što škola sa sobom nosi. Škola je oduvijek bila zanimljiva. Ona je bila oduvijek moderna i oduvijek stara. Moderna jer prati znanstvena dostignuća i nove tehnologije, a stara jer njeguje moralnost i potiče kreativnost.

Magdalena: Danas je nama iz Elektrotehničke škole pripala čast da svojim radom osvježimo prostore ovog modernog i uvjek zanimljivog školskog muzeja. Ponasni smo što, zahvaljujući nesebičnom radu, zalaganju i nadasve kreativnosti naših djelatnica Dalme Mišure i Julijane Lozar, možemo o svojoj školi govoriti kao o istinskom hramu znanja.

Karla: Elektrotehnička škola Zagreb?

Magdalena: Smještena je na zapadnom dijelu našega grada već pet desetljeća. Po svom nazivu (Elektrotehnička) je izrazito muška škola.

Jelena: Znači li to da u našoj školi uopće nema ženskoga svijeta?

Nives: Molim te, pogledaj malo bolje.

Jelena: Oprosti, ima nas.

Jana: Magdalena, Bi li ti još nešto mogla reći o našoj školi

Magdalena: Naravno! Mi smo škola koja je već dosad pripremila čitav niz generacija kojima je cilj biti stalno u trendu.

Karla: Što to zapravo znači?

Jana: To vam je, naizgled, vrlo jednostavno: Upišete se u osnovnu školu, uspješno je završite. Dodete u srednju i, postanete majstori svog zanata.

Jelena: Kako misliš, majstori svog zanata?

Magdalena: Pa, jednostavno: upišete se u različite smjerove i, nakon četiri godine, postanete elektrotehničari, tehničari za računalstvo,

tehničari za električne strojeve s primijenjenim računalstvom, tehničari za računalstvo – eksperimentalni strukovni kurikulum, a možete postati i elektromehaničari

Karla: Vrlo zanimljivo! Ja znam još puno toga zanimljivoga iz naše škole.

Magdalena: Pa reci slobodno.

Karla: Dok je školovanje u tijeku paralelno se možemo usavršavati na različite načine i upoznati se sa čarima koje nam pružaju stručnjaci u našoj školi:

Nives: Cisco akademija, to vam je dodatno školovanje iz područja računalnih mreža. Mogu steći puno znanja i vještina za gradnju i održavanje lokalnih mreža po programu obrazovanja vodeće tvrtke za računalne mreže...

Karla: Microsoft akademija.

Jelena: Što je to?

Karla: To ti je iz područja informacijsko-komunikacijskih tehnologija. Mi učenici, kad uspješno okončamo potrebno obrazovanje, ostvarujemo pristup e-learning kurikulumu. Sve to možemo ostvarivati zahvaljujući našim vrsnim profesorima.

Magdalena: Zaboravila si da se školovanje može okončati renomiranom CCNA certifikatom

Jana: Ja sam čula i za KNX testni centar, što je to?

Nives: Vrlo bitno: To ti je **svjetski standard za upravljanje stambenim i poslovnim zgradama**. Učenici imaju mogućnost savladati cjeline iz KNX basic razine školovanja, te polagati ispite za KNX basic certifikat.

Karla: Ima li još nešto?

Magdalena: Naravno! S veseljem ističemo naše inovatore koji svojim aktivnostima već godinama predstavljaju našu školu

Jelena: Ja znam da se puno govori i o projektima.

Nives: Naravno. Evo samo nekoliko zanimljivosti:

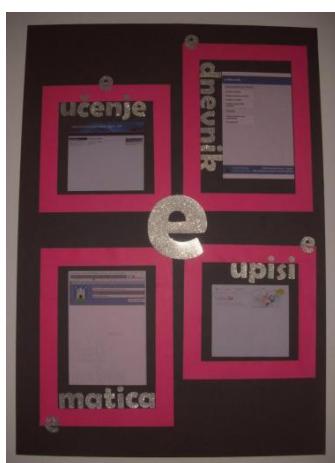
Jana: CARDS 2003 – U vezi je s modernim didaktičkim pristupima prema primjenjivim kompetencijama

Nives: Leonardo da Vinci, dio je Programa za cjeloživotno učenje koji obuhvaća strukovno obrazovanje i osposobljavanje na svim razinama obrazovanja.

Magdalena: Rezultati Škole prepoznati su i na europskoj razini, pa je tijekom studenog 2009. u Turskoj ETF (Agencija koja podržava strukovno obrazovanje i osposobljavanje u EU i okruženju) ravnatelju Elektrotehničke škole uručila katalog 10 najinovativnijih strukovnih škola u zemljama jugoistočne Europe, Turske, Slovenije, i Danske, među kojima je i Elektrotehnička škola.

Karla: Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta kontinuirano pomaže u opremanju Škole suvremenom opremom i ostalim aktivnostima iz svog djelokruga rada.

Jana: Comenius program

Comenius je dio programa za cjeloživotno učenje koji omogućuje suradnju među školama diljem Europe.

- Potvrda kvalitetnog rada dosadašnjeg vodstva Škole na čelu s bivšim ravnateljem Ivom Klarićem svakako će biti nastavljena s našim novim ravnateljem profesorom Renatom Matejašem koji se, sve vrijeme svog rada u našoj školi zdušno zalaže da škola, u budućnosti doista i bude ŠKOLA MOGUĆNOSTI.

Jelena: Možemo li o Elektrotehničkoj školi govoriti kao o izrazito muškoj školi u kojoj se govori samo o modernim tehnologijama?

Magdalena: To je naša jača strana, ali se ne ustručavamo lijepo pisati i napisano objavljivati u svom školskom listu „Naponu riječi“.

Karla: Znamo i zasvirati i zapjevati, plesati, recitirati

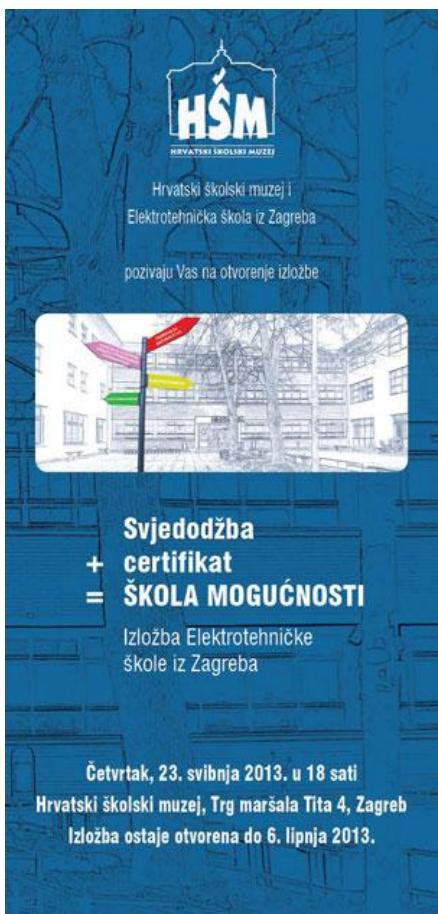
...

Jana: Nisu nam strane ni športske aktivnosti – učenici prema svojim afinitetima i sposobnostima mogu sudjelovati na natjecanjima na kojima Škola ima zapažene rezultate u rukometu, nogometu, streljaštvu, plivanju, odbojci i mnoštvu individualnih športova.

Na kraju je sve popraćeno pljeskom i zajedničkim veseljem kako uostalom i dolikuje u tako svečanim prigodama.

Izvannastavne zanimljivosti

U periodu od 23. svibnja do 6. lipnja u Hrvatskom školskom muzeju održava se izložba Elektrotehničke škole pod nazivom:

Svjedodžba + certifikat = ŠKOLA MOGUĆNOSTI
Domaćini iz Hrvatskog školskog muzeja su na svečanosti otvaranja izložbe rekli kako je to jedna od najboljih izložbi koje su Škole pripremile. Najveći doprinos za ovako kvalitetne ocjene dale su profesorice **Julijana Lozar i Dalma Mišura**, a učenicima je to primjer kako rad u kombinaciji sa znanjem i vještinama vodi do uspjeha.

Profesor Zdravko Jašarević pripremio je radove mlađih inovatora za izložbu, dok je profesor **Mile Pervan** za svečanost otvaranja izložbe pripremio nastup učenica: **Jane Ćuška, Jelene Anić, Karle Kralj, Magdalene Bednjanec i Nives Arbanas**, a glazbena pratičnja bili su učenici **Martin Puština i Filip Jakopač**. HVALA Gradskom uredu za obrazovanje, kulturu i sport, te Hrvatskom školskom muzeju što su podržali i omogućili izložbu Elektrotehničke škole i pohvale svima koji su dali svoj doprinos. Preporučujem svima da posjetite izložbu na Trgu maršala Tita 4 (utorkom, srijedom i petkom od 10 do 17 sati, četvrtkom od 10 do 22 sata, subotom i nedjeljom od 10 do 13 sati, a ponedjeljkom i blagdanima je zatvoren).

U petak, 07.6. održat će se natjecanje iz računalnih mreža pod nazivom „NET COMPETITION 2013“. Sudjelovat će učenici iz Smíchovská střední průmyslová škole iz Praga, Elektrotehničke škole iz Zagreba i po prvi put Súkromná stredná odborná škola, Poprad. Međunarodna suradnja je pokrenuta u okviru Leonardo da Vinci EU projekta tijekom stručnog usavršavanja šest profesora Elektrotehničke škole u Smíchovská střední průmyslová školi u Pragu – veljača 2010. (http://www.ss-elekrotehnicka-zg.skole.hr/?news_id=141#mod_news)

Nastavak suradje je organizacija natjecanja NET COMPETITION za učenike trećih razreda, a od ove godine imamo i tim natjecatelja iz Slovačke. U prvom dijelu natjecanja se rješavaju zadaci u školskom e-learning sustavu, a u drugom dijelu se konfiguriraju mrežni uređaji (Cisco Packet Tracer). Tijekom natjecanja Škole će biti povezane Cisco Webex-om. S ovim međunarodnim partnerima pripremamo još nekoliko suradnji u okviru EU projekata.

Renato Matejaš, prof.

Dojdi osmaš!

Ovogodišnje okupljanje na Trgu Josipa bana Jelačića bilo je iznimno živo. Okupio se veliki broj učenika iz različitih škola. Svima je bilo bitno doći i pokazati se na mjestu gdje će dolaziti budući srednjoškolci. Na samom početku se vidjelo da su svi vrlo ozbiljno shvatili smisao okupljanja: prilaze gotovo svim stolovima, a zadržavaju se onđe gdje se vide u budućem zanimanju. Približite li se predstavnicima bilo koje škole odmah vas zaustave i spremno predstavljaju svoju školu.

Sve vrijeme, od 10 do 16 sati pred našim je stolom bilo učenika i profesora spremnih na razgovore s različitim sugovornicima. Rasporedili su se tako da je uvijek bilo i učenika i profesora spremnih „uskočiti“ kad je bilo potrebno.

Mora se reći da je Trg toga dana krasila mladost. Bio je to pravi praznik i za oko i za uho. Lijepo je bilo vidjeti kako su se svi potrudili uljepšati taj tako zanimljiv prostor. Svaka je škola bila prepoznatljiva po nekoj svojoj kreaciji. Čuli su se na Trgu bana Josipa Jelačića zvuci različitih glazbenih instrumenata. Izvođači su svojim glasovima i pokretima zabavljali prisutne do zadnjeg trenutka. Nastupali su i predstavnici naše Škole, odmah na početku. Iskreno, privukli su pozornost gotovo svih prisutnih. U tome je bio najbolji naš učenik **Rigo, Antonio**.

Spojili su ugodno s korisnim i nije im žao

Tijekom svoga školovanja naši učenici svoje slobodno vrijeme često provode baveći se različitim aktivnostima, ovisi o njihovim zanimanjima. Netko rado svira, drugi se bavi nekim sportom, trećima je zanimljiva glazba. Svi ti učenici došli su iz različitih sredina, osnovnih škola, različitih sportskih klubova. O tome čime se bave u slobodno vrijeme već nekoliko godina istražuje naša školska psihologinja **Zdravka Žarković Domijan**. Učenicima je bilo jako zanimljivo da netko želi s njima o tome razgovarati. Kada su saznali da je profesorica Žarković Domijan obrađivala se odazvali na suradnju. Već nakon prvog pregleda obrađenoga materijala zaključili smo da su naši učenici naše pravo bogatstvo. Ne moraš biti samo odličan učenik da bi te se primijetilo, da si vrijedan pozornosti, razmišljanja su nekih učenika s kojima smo o tome razgovarali. Sigurno je zanimljivo čime se bave u slobodno vrijeme. To je pravo mnoštvo različitosti. Rekli bismo da imamo pravi rasadnik košarkaša, rukometara, malonogometara, glazbenika ... Zanimljivo je bilo čitati njihove izjave, a odnose se na njih i njihov odnos prema aktivnostima koje su sastavni dio njihovoga slobodnoga vremena. Očito je da im je ugodno razgovarati o nečemu što se njih izravno tiče, o nečemu gdje će biti prepoznatljivi, zapaženi. Sretni su da su svojim slobodnim aktivnostima spojili ugodno s korisnim.

Da bi sve na neki način bilo uočljivo, školska psihologinja se odlučila na poseban način istaknuti takve učenike. Ravnatelj Škole **Renato Matejaš** je također izrazio zadovoljstvo postojanjem takvih učenika. Lijepo je kad učenik redovito uči, a kad uz to uspijeva slobodno vrijeme osmisliti tako da cijela slika bude sadržajnija, onda je sve skupa još ljepše.

Profesorica **Andrea Bednjanec** potrudila se cijelu situaciju elektronički obraditi što psihologinja Žarković Domijan ističe kao veliku pomoć i svojoj kolegici se od srca zahvaljuje.

Redakcija Naponi riječi zahvaljuje svim učenicima na njihovim zalaganjima. Na taj će način i oni i njihova škola biti zanimljiviji i kvalitetniji, što je cilj svih nas.

tu temu rado su

Ime i prezime:	Razred:	Izvanškolska aktivnost / sport:	Naziv kluba / sekcije:	Vrijeme provedeno na treningu ili aktivnosti (dnevno, tjedno):	Postignuti rezultati do 2012. (inwesti godinu i rezultat):	Postignuti rezultati u 2012.:	Postignuti rezultati u 2013.:	Ciljevi:	Poruka/misao:	Kakav utjecaj ima ta aktivnost na njegainju:	Koliko je zadovoljan/na sobom kao uspješnim u aktivnosti / sportu:
Mario Matijević	1.A	rukomet	RK Zaprešić	10	1,5 sat 4 puta tjedno	2. mjesto na zupanijskom natjecanju	3. mjesto na međunarodnom turniru u Karvinci	Baviti se rukometom što duže	Budite uporni u onom što radite	Positivan	Jako zadovoljan
Hrvoje Škrobo	1.A	brazilski jiu-jitsu	Werdum combat team	15	10 puta tjedno po sati pol	Ništa	4 medalje na međunarodnim natjecanjima i srebro na Državnom	Srebro na istočno europskom natjecanju za juniorе do 18 godina i kvalifikacija na svjetsko prvenstvo	Bavite se sportom	Razvijanje, stjecanje novih prijatelja	Može to i bolje
Josip Vrlić	1.A	nogomet	NK Bistra	8	1,5 sat	Osvajanje 2. mesta u HNL-u, osvajanje kupa NSZZ	Osvajanje kupu NSZZ	Postati bolji	Bavite se sportom	Ima odličan utjecaj to je nešto što me ispunjava	Nisam baš, mogu i bolje
Jelena Anić	1.C	badminton/ odbojka	Medvedgrad/ Novi Zagreb	7/10	3 puta tjedno po dva sata	4. mjesto u klubskom natjecanju	2. mjesto u klubskom natjecanju	Još ništa	Biti najbolja	Ljudi, bavite se sportom, „U zdravom tijelu zdrav duh“	Positivan
Matija Gašpert	1.D	košarka	KK Cedevita	7	Dnevno 4-5 sati	2008. 1. mjesto u županiji, 2009. 2. mjesto na Alpe Adria međunarodnom turniru	2. mjesto na Državi juniorskoj kadetskoj	Finalne olimpijskih igara	Budite uporni u onom što radite	Smanjuje mi slobodno vrijeme, upoznajem nove ljudi, često putujem, nova iskustva	Vrlo zadovoljan
Hrvoje Kečanović	1.D	nogomet	NK Lokomotiva	7 godina	Tjedno 6 dana	Malonogometni turnir Šesete 4. mjesto	Profesionalno se bavili nogometom	Još ništa	Sportom protiv droge	Jako velik	Dosta

Ime i prezime:	Razred:	Izvanškolska aktivnost / sport:	Naziv kluba / sekcije:	S koliko se godina počeo / la baviti tom aktivnošću / sportom:	Vrijeme provedeno na treningu ili aktivnosti (dnevno, tjedno):	Postignuti rezultati do 2012. (navedti godinu i rezultat):	Postignuti rezultati u 2013.:	Ciljevi:	Poruka/misao:	Kakav utjecaj ima ta aktivnost na njega/nu:	Koliko je zadovoljan/a sobom kao uspješnim u aktivnosti / sportu:
Željko Masić	1.D	nogomet	NK Zagreb	7 godina	Dnevno 2 sata, tjedno 6 sati	2011. 1.mjesto Sportom protiv droge, 3. mjesto međunarodni turnir u Sarajevu, 3. mjesto međunarodni turnir Karlovac	2. mjesto Audi Gyori Cup	1. mjesto 39. tradicionalni kadetski turnir NK Zagreb	Profesionalno se baviti nogometom, otici igrati u Europu	Sav svoj život sam podređio nogometu.	Vrio sam zadovoljan
Silvio Grgec	1.E	nogomet	Inter Zaprešić	13	5 dana	2008. 3. mjesto	-	Još ništa	Postati bolji	-	Dobar
Zvonimir Hopfinger	1.E	rukomet	RK CO Zagreb	8	1,5 sat	3. mjesto u Hrvatskoj	Prvaci Hrvatske	-	Baviti se rukometom što duže	Razvijanje, stjecanje novih prijatelja	Puno
Bruno Gavran	1.F	taekwondo	Taekwondo klub Zaprešić	14	3 puta tjedno	2. mjesto na županijskom natjecanju	2. mjesto	Još ništa	Baviti se sportom	Postati igrač Hrvatske reprezentacije	'4.5
Karlo Coner	1.F	nogomet	Nk Trešnjevka	6	2 sata	2010. 1.mjesto Međunarodni turnir u Medulinu	Ništa	2. mjesto ZNS turnir	Biti bolji	Red, rad, disciplina	Veoma zadovoljan
Stjepan Šavorić	1.F	takewon do/kickbox	TKD Metalac/KBK Zagreb	8	5 sati	2. međunarodnom natjecanju u Engleskoj	2. mjesto na državnom natjecanju	3. na državnom natjecanju	Profesionalni borac	Baviti se sportom	Jako zadovoljan
Mateo Barun	1.G	hokej na travi	HAHK Mladost	13	2 sata	3. mjesto u Hrvatskoj	Nemam	Još ništa	Postati bolji	Treniraj što više	Pozitivan
Ante Sekulić	1.G	kuglanje-bowling	300	12	2 sata po 2 puta tjedno	2. mjesto na juniorskom prvenstvu Hrvatske	Prvak Hrvatske-ekipno	Biti bolji	Budite dobri	Jako sam zadovoljan	Pozitivan
Matia Matenica	1.G	kosarka	HAKK Mladost	15	2 sata 4 puta tjedno	4. mjesto u Dizavnom natjecanju	4 mjesto	Još ništa	Uspijeti u košarci dan i bavite se sportom	Dobar	Puno

Ime i prezime:	Razred:	Izvanškolska aktivnost / sport:	Naziv kluba / sekcije:	S koliko se godina počeo / la baviti tom aktivnošću / sportom:	Vrijeme provedeno na treningu ili aktivnosti (dnevno, tjedno):	Postignuti značajni rezultati do 2012. (navesti godinu i rezultat):	Postignuti rezultati u 2012.:	Postignuti rezultati u 2013.:	Ciljevi:	Poruka/misao:	Kakav utjecaj ima ta aktivnost na njeganiju:	Koliko je zadovoljan/a sobom kao uspješnim u aktivnosti / sportu:
Mario Jukić	1.G	taekwondo	Casper	9	1,5 sat 5 puta tjedno	2011. 2. mjesto državi	Bijesak 3. mjesto, Medunarodni turnir	Otici na europsko natjecanje	Nastaviti se baviti	Pozitivan utjecaj, izbacujem stres iz sebe	Vrh zadovoljan	Jako sam zadovoljan svojim uspjescima
Slavko Žilić	1.H	kickbox	Armus	8	Dnevno 2 sata	Državni vice prvak u low kicku i 3 u k-1 style	Državni prvak u full contactu i međunarodni prvak u full contactu	Postati slavan	Zdravo tijelo, zdravi duh	Dobar	Dobar	Jako sam zadovoljan svojim uspjescima
Miljan Laković	1.H	boks	BK Metalac	15	2 sata	Nemam	Ništa	1.mjesto na prvenstvu Zagreba, 3. mjesto na prvenstvu Hrvatske i 2. mjesto na međunarodnom turniru u Sloveniji	Biti bolji	Nemoj odustati	Dobar	Jako sam zadovoljan svojim uspjescima
Petar Miočević	1.E	hokej na travi	HAHK Mladost	10	2 sata po 3 puta tjedno	2012. Europsko srebro do 16 godina	2012. Europsko srebro do 16 godina	2. mjesto u državi	Osvojiti europsko zlato	Bavite se sportom	Pozitivan	Veoma zadovoljan
Tihomir Čačković	3.B	nogomet	NK Jammica	7	Stati 30 min, 4 puta tjedno+tekma	2. mjesto na županijskom natjecanju	Osvojeno prvenstvo	Osvojeno 2. mjesto na natjecanju	Seniorski nogomet	Sportom protiv nasilja!	Živim zdravim životom	Zadovoljan
Stjepan Mihok	3.B	sviranje	Beata band	8	1,5 sat	2. mjesto na županijskom natjecanju harmonikasa	Zaradio novce	1. mjesto na županijskoj smotri	Kupiti novu harmoniku	Sviraj, u glazbi je život		Zadovoljan
Blaž Škreblin	3.B	sviranje	KUD Bistra	11	2 sata, 3 puta tjedno	1. mjesto na županijskoj smotri	1. mjesto na županijskoj smotri	Završiti fakultet	Sviranje mi hrani dušu	Ispunjava mi dan	Zadovoljan	
Valentino Benjak	3.C	veslanje na divljim vodama	Kanu klub Končar	12	SVaki dan	4. mjesto ekipno Sjajno 2011	4. mjesto ekipno Europsko	Joji ništa	Samo trening	Eat,train,Sleep, repeat	Disciplina	Zadovoljan
Bernard Rigo	3.D	RnR band	LA way	10	Tjedno (1 ili 2 puta)	Zabava, druženje,zabava, druženje	Zabava, nastup za Skolu na Trgu Jeladića u okviru „Djidi osmaš“	Josipa bana Probiti se	Keep calm and listen RnR	Jako dobar	Prezadovoljan	

Ime i prezime:	Razred:	Izvanškolska aktivnost / sport:	Naziv kluba / sekcije:	S koliko se godina počeo / la baviti tom aktivnošću / sportom:	Vrijeme provedeno na treningu ili aktivnosti (dnevno, tjedno):	Postignuti rezultati do 2012. (navedti godinu i rezultat):	Postignuti rezultati u 2012.:	Postignuti rezultati u 2013.:	Ciljevi:	Poruka/misao: Kakav utjecaj ima ta aktivnost na njega/nu:	Koliko je zadovoljan/na sobom kao uspješnim u aktivnosti / sportu:	
Martin Puština	3.D	sviranje tambure	Zlatni Izraj	9	2 sata dnevno	1 mjesto na festivalu pjevača amatera Sveta Jana 2011.	Nastup na festivalu pjevača amatera Sveta Jana 2011.	Nastup na otvorenju izložbe Elektrotehničkoj školi u Školskom muzeju	Probili se	Glažba je radost	Odličan	
Luka Grčić	3.D	nogomet	Inter Zaprešić	6	Dnevno 1-2 tjedno 6-7	Medunarodni turnir Kustosija 2.mjesto medunarodni turnir Češka(Brno) 3.mjesto Prvenstvo grada Zagreba 1. mjesto, medunarodni turnir Medulin 1.mjesto, Nike premier cup 3. mjesto, najbolji strijelač, vise puta	5. mjesto turnir Linckenheim	Još traje sezona	Liga petice	Solidno	-	-
Roko Šitum	3.D	veslanje	HAVK Mladost	10	9 puta tjedno po 3 sata	Medalje na raznim medunarodnim natjecanjima	Družbeni prvak, medalje na raznim medunarodnim natjecanjima, 8. mjesto na EP i 9. na SP	1. mjesto na Croatia Open međunarodnoj regati u Zagrebu 2. mjesto na međunarodnoj regati u Münichu, 3. mjesto na EP u Minsku	Što bolji plasman na nadolazećem SP-u u Litvi	Sve se može kad se hoće	Utiče tako što mi oduzima mnogo slobodnog vremena i zahtjeva mnogo odricanja	Zadovoljan sam ali uvijek može bolje, što ćemo i pokazati u nadolazećim natjecanjima
Dario Katana	3.G	nogomet	NK Kustosija	6	2 sata dnevno	2008 1 mjesto međunarodni turnir	2. mjesto kup zagreba	Još ništa	Seniorski nogomet	Budite dobiti	Lijep	Vrlo zadovoljan

Ime i prezime:	Razred:	Izvanškolska aktivnost / sport:	Naziv kluba / sekcije:	Vrijeme provedeno na treningu ili aktivnosti (dnevno, tjedno):	Postignuti značajni rezultati do 2012. (in vesti godinu i rezultat):	Postignuti rezultati u 2012.:	Postignuti rezultati u 2013.:	Ciljevi:	Poruka/misao: imata aktivnost na njega/nu:	Kakav utjecaj ima ta aktivnost na njega/nu:	Koliko je zadovoljan/a sobom kao uspješnim u aktivnosti / sportu:
Karlo Loos	3.G	biciklizam	BK ciklus	15	Sat tjedno	Zasad ništa	Ništa	Još ništa	Osvojiti kup Zagreba	Sve se može kad se hoće	Pozitivan
Fran Hasić	4.A	rugby	Ragbi klub Zagreb	16	3-4 puta tjedno	2011. reprezentacija Hrvatske, juniorski europski prvaci D skupine	Reprezentacija Hrvatske, juniorski europski prvaci C skupine	Još ništa	Zaigrali za seniorsku reprezentaciju Hrvatske	Onajtko je barem jednom odigrao utakmicu ragbijata znat će zašto se taj sport zaista treba voljeti.	Jača me fizički i psihički, stjecanje novih poznaništava i nezaboravna iskustva
Marijo Brtić	4.E	fotografija	samostalno	17	Nije definirano	Klubsko slikanje,fotografije za web(2013)	-	-	kao hobi i po potrebi nekome	Daje sive od sebe kako god ispalo	Pozitivan
Ivan Sedak-Benčić	4.E	orkestar/američki nogomet	Puhacki orkestar Zapresić/Zaprešić Saints	14-15	Dnevno 3 sata	Američki nogomet- osvojeno prvenstvo Hrvatske u flag verziji (2011 nisam siguran)	Postignuto 14. mjesto na državnoj smotri orkestara	-	Svirati bubnjeve! Samo nikad ne odustat!	Odličan,to me smiri kad sam nervozan,io mi uzme energiju kad je ne trebam (jer ne mogu učiti dok imam energije.)	Dosta

Bili smo u Inetecu

Mi učenici trećeg razreda Elektrotehničke škole smo 3. 5. 2013. posjetili tvrtku Inetec. Bila je to jedinstvena prigoda izravno se susresti sa stručnjacima koji se bave poslovima koji su do prije desetak godina bili gotovo nepoznanica.

Inetec je centar znanja i visoke tehnologije u kojem se osmišljavaju, razvijaju i proizvode posebno dizajnirani manipulatori za ispitivanje stanja reaktorskih posuda u nuklearnim elektranama. Zahvaljujemo svima koji su prisustvovali posjetu, a posebno djelatnicima Ineteca koji su nas proveli postrojenjem.

Natjecanja

Tijekom veljače i ožujka **učenici Elektrotehničke škole** sudjelovali su na županijskim natjecanjima iz **informatike, matematike, engleskoga jezika, osnova elektrotehnike i mjerena u elektrotehnici**.

Matematika

15.02.2013. održano je Županijsko natjecanje iz matematike na kojemu je sudjelovao učenik **1.e** razreda **Zvonimir Hopfinger**, a pripremala ga je naša vrijedna profesorica matematike **Ružica Mikić**.

Informatika

20.02.2013. održano je Županijsko natjecanje iz informatike za koje je učenike pripremala profesorica **Biserka Mandić**, a sudjelovali su učenici:

Matija Puzjak iz **2.d** razreda,
Mihael Martičnič iz **4.c** razreda,
Doroteja Bednjanec iz **3.e** razreda,
Tomislav Špoljarić iz **2.d** razreda.

Osnove elektrotehnike

06.03.2013. održano je Županijsko natjecanje iz osnova elektrotehnike i mjerena u elektrotehnici za koje je učenike pripremao profesor **Josip Bičanić**, a sudjelovali su učenici:

- **Ante Nekić** iz **2.b** razreda - **plasirao se na Državno natjecanje**,
- **Ivan Mihaljević** iz **2.g** razreda.

Engleski jezik

Već tradicionalno, pokazalo se da učenici iz Elektrotehničke škole, pokazuju zavidno zanimanje za engleski jezik. Ove godine su sudjelovali na Županijskom natjecanju. Sve se događalo 26.02.2013. Ove godine ih je pripremala profesorica engleskoga jezika **Marijana Katavić**, a sudjelovali su učenici:

Jan Nehvatal iz **4.c** razreda,
Ivan Bukvić iz **2.d** razreda,
Patrik Pongrac iz **2.d** razreda,
Branimir Horvatić iz **2.b** razreda.

ČESTITAMO SVIM SUDIONICIMA NATJECANJA!

Tog sam se sunčanog dana prisjetila kako sam prije godinu dana bila u takvoj situaciji

U petak, 10. svibnja 2013. s kolegicama iz razreda bila sam na sajmu srednjoškolskih ustanova na zagrebačkom području. Trg bana Josipa Jelačića vrvio je od osmaša punih želje da upišu pravu školu, u skladu sa svojim izborom. Tog sam se sunčanog dana prisjetila kako sam prije godinu dana bila u takvoj situaciji. No ovogodišnji osmaši imaju drugačiju situaciju. Mogu odabrati između 10 zanimanja u 5 različitim škola. Nadam se da će mnogi dobri učenici među prvim zanimanjima na listi odabrati zanimanja koja nudi naša škola. Dostojno smo je predstavili. Plakati na našem štandu bili su zanimljivi i šareni, a solarni paneli dobro uočljivi i zanimljivi. Na štandu su dežurali profesori i učenici koji su ljubazno i stručno objašnjavali zainteresiranim osmašima, njihovim roditeljima i nastavnicima osnovnih škola sve što ih je zanimalo. Naša škola nudi mnoge mogućnosti kojih sam i sama svjesna. I sad, pri završetku školske godine, zadovoljna sam školom i profesorima, a nastavne sadržaje koje savladavamo koristit ćemo u struci i pri dalnjem obrazovanju.

Magdalena Bednjanec, 1.c

Likovna umjetnost

Retrospektiva Kuzme Kovačića, Moderna galerija, Zagreb, 24. travnja–2. lipnja

Forme duhovnosti

Sonja Švec Španjol

Mediteransko nasljeđe, kršćanska duhovnost i velika kiparska tradicija ključne su okosnice u djelu Kuzme Kovačića. Neprekidna komunikacija sa zavičajem rezultira skulpturama u prirodnim materijalima poetičnih i arhaičnih naziva

Na retrospektivnoj izložbi istaknutog umjetnika Kuzme Kovačića posjetitelji će imati priliku razgledati stotinjak izloženih djela, od kojih najveći broj čine skulpture u različitim tehnikama te medalje, plakete i kovani novac. Izložene su i fotografije, makete i studije javnih spomenika i sakralnih

kompozicija, male plastike i skice te crteži skice za skulpture, male bilješke i, malobrojnije, studije aktova, figura i portreta.

Prvi cjeloviti prikaz stvaralaštva Kuzme Kovačića obuhvaća radevove nastale od ranih 70-ih godina prošloga stoljeća pa sve do kraja 2012. Golemi opus sačinjavaju veća kiparska djela samostalne plastike, spomeničke plastike za sakralne i otvorene prostore te male intimističke forme. Navedena djela izvedena su u spektru raznolikih materijala poput murano-stakla, glinamola, drva, bronce, aluminija, keramike, žbuke i brojnih drugih kombiniranih tvoriva.

Nekoliko je ključnih elemenata koje valja spomenuti kako bi se adekvatno predstavilo duh i stvaralaštvo velikog umjetnika. Rođen na otoku Hvaru, Kuzma Kovačić cijeli je život ostao vezan uz rodni zavičaj te se putem kiparstva stalno vraćao zavičajnom ishodištu. Studiranje u Zagrebu započeo je 1971., kada se aktivno angažira u kulturno-političkom pokretu Hrvatskoga proljeća. Iste godine nastaju i njegova prva važnija djela poput *Samoće*, reljefa u patiniranom gipsu, kojim obrađuje egzistencijalističku tematiku otuđenosti i melankolije. Osjećaj praznine snažno je naglašen glatkim površinom pravokutnog prostora, koji je u potpunom kontrastu s čvrstom strukturom reljefa prikazanoga pojedinca. Umjetnik se od sama početka koristi bojom kao gradbenom komponentom, čime likovno, a ponajviše simbolički, definira formu, pripisujući joj autosugestivne konotacije. Osim tradicionalnih figurativnih i nefigurativnih skulptura, izložena su i snažna konceptualna djela, poput *Situacije*, gdje se umjetnik inventivno koristi novim materijalom poput kartona, žice, papira i celofana ili 7 smartnih grijih, gdje obojene kartonske kutije različito tretira plastificiranjem ili špagom, obrađujući pritom religijsku tematiku sedam smrtnih grijeha.

Kiparstvo kao duh, materija kao tijelo

Mederansko nasljeđe, kršćanska duhovnost i velika kiparska tradicija ključne su okosnice u životu Kuzme Kovačića. Neprekidna komunikacija s rodnim zavičajem rezultira stvaranjem djela u prirodnom materijalu što graniči s apstrakcijom, a poetični i pomalo arhaični nazivi djela zaokružuju cijelovitost oblikovanja pojedinih formi. Skulpture mekih formi, izrađene od drva ili pečene zemlje, te obojene u tonove morski plave boje, govore o umjetnikovoj povezanosti s morem i pitomim sredozemnim krajolikom. Istodobno, mekoća forme omogućuje naglašenu rukotvornost vidljivu na površini formiranih oblika, koja asocira na raznolike utjecaje prirode poput udara valova o obalu, pri čemu se površine kamenih stijena stanjuju, lome, prošupljuju i tako stvaraju nove, dotad neviđene, oblike.

Umjetničko stvaralaštvo Kuzme Kovačića prožeto je notom religioznosti. Kiparstvo je očitovanje njegove vjere, gdje duh bira svoje tijelo. Neosporna je činjenica kako je hvarska katedrala imala veliki utjecaj na njegov duhovni razvoj. O tome svjedoči i prva velika narudžba iz 1990. hvarskoga župnika don Joška Šantića da napravi vratnice hvarske katedrale. To prvo važno kiparsko djelo javne namjene objedinjuje sve bitne spone umjetnikova stvaralaštva – u njemu je Kovačić uspio povezati kiparsku tradiciju i suvremenih izričaj, duhovnu notu te zavičajni kraj. Izabravši univerzalne teme, naizgled profanoga karaktera, iz Kristova života, Kovačić prebacuje težište s lokalnog na univerzalno te prikazuje Kristovu nazočnost u podtekstu oblikovanih prizora. Smještaj poprsja hvarskih književnika Petra Hektorovića i Hanibala Lucića u interijer hvarske katedrale pridonosi sintezi kulturne baštine i duhovnoga prostora.

Povezanost s kršćanstvom izražena je i u manjim intimističkim djelima karakterističnim po sugestivnosti, kontemplaciji i spokoju, nastalim nakon boravka u Muranu 1980., poput prvih skulptura u staklu *Kip od svjetlosti* i *Svakog je dana odlazio na obalu Jezera I.* Očuvanje tradicije živilih pučkih običaja i lokalnog narječja zapažamo u asocijacijama naziva djela što upućuju na promišljanje izvan okvira djela i ukazuju na svijet ideja, svijet koji nadilazi tvarnost skulpture.

Zaokret ka monumentalnom

Do radikalne promjene u Kovačićevu izričaju dolazi 1990-ih, kada radi brojna djela od državnog i crkvenog značaja. Za razliku od prethodnoga razdoblja u kojem je naglasak bio na malim intimnim formama, odražavajući spoj zavičaja i duhovnosti, u nadolazećem razdoblju Kovačić spaja duhovnost s političkim izričajem te nastaju monumentalni javni spomenici. Njegove najpoznatije javne skulpture postaju spomenici političarima Franji Tuđmanu u Škabrnji i Gojku Šušku u Širokom Brijegu. Kip Franje Tuđmana u Škabrnji prikazuje težnje i ideale razdoblja. Lik djeluje uzvišeno i ponosno u čvrstini uspravnog tijela, odlučnu izrazu lica te pogledu usmjerenu u daljinu.

U tim godinama Kuzma Kovačić stvaraо je mnoge skulpture koje su zrcalile državnu politiku i načela katoličke Crkve. Stvaraо je djela modernih formi, simboličkog i ekspresivnog izričaja. Jedno od najpoznatijih djela za vrijeme vladavine prvoga hrvatskog predsjednika svakako je *Oltar domovine* na zagrebačkom Medvedgradu. Spomenik svim palima u Domovinskom ratu otvoren je na Dan državnosti 30. svibnja 1994. kao mjesto na koje svi mogu doći odati poštovanje hrvatskoj domovini. Izložena maketa pokazuje da je riječ o spomen-obilježju koje čine kamene kocke nejednake visine te šest staklenih plavih ploča. Ono što spomenik odvaja od djela tipičnoga kasnog minimalizma deskriptivni su detalji isklesanih hrvatskih motiva na pojedinim kamenim pločama, koje okružuju *vječni plamen* smješten u središte kompozicije. Nemoguće je zaobići činjenicu da je vjersko-nacionalna tematika Kovačićeva opusa 90-ih u potpunosti odgovarala ukusu tadašnje vlasti. Kontinuirano samoinicijativno naglašavanje umjetnikovih jasnih političkih i vjerskih stajališta vidljivo je i u, kronološki najnovijem, djelu izloženom na retrospektivnoj izložbi, odnosno studiji za spomenik *Hrvatskim žrtvama komunizma* iz 2012.

U današnje vrijeme globalizacije, Kuzma Kovačić jedan je od rijetkih kipara koji ne podliježe pritiscima suvremenoga stvaralaštva. Snažnim stavovima i duboko ukorijenjenim tradicionalnim načelima on brani prepoznatljivost hrvatske umjetnosti i nasljeđa stvarajući djela koja su spoj baštine, duhovnosti i vlastitoga viđenja suvremenog izričaja. Odvojiti opus umjetnika od umjetnika sama nemoguće je, i upravo zato nameće se pitanje konotacija koje nose umjetnička djela. Danas, kada se podijeljenost, averzija i netolerancija različitosti u našoj zemlji opasno približava stanju kakvo je zadnji put vladalo u ratnim godinama, umjetnost bi trebala težiti pojmu univerzalnosti, objedinjavajući ljude u zajedničkom promišljanju viđenoga i doživljenoga bez obzira na rasu, vjeru, nacionalnost ili jezik, jer u suprotnom umjetnost postaje sredstvo podjele. Kako je to jednom rekao Tin Ujević: „Umjetnost nikada ne prima svijet kakvim ga je našla, niti ga ostavlja takvim.“

Odabrala prof. Anita Brigović

STVORENI SMO IZ LJUBAVI ZA LJUBAV

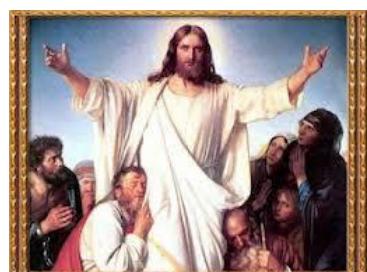

Tko smo zapravo mi, odakle dolazimo i zašto uopće dolazimo na ovaj svijet? Tko sam ja i zašto sam došao na ovaj i ovakav svijet, svijet koji je prepun sličnosti, ali i različitosti. Ovakva i brojna druga slična pitanja nameću se od samih početaka našega života. Posebno u doba adolescencije tj. u fazi odrastanja. Tragajući iskreno za odgovorima na ova pitanja, otkrivam kako svakodnevno

mnogi dolaze i odlaze, i sve se nastavlja događati kao što se oduvijek događalo. Odavno sam shvatio jedno: potpun je čovjek tek kad ljubi i kad je ljubljen. Iz te iskonske potrebe ljudskog bića čovjek traži potvrdu za svoj život upravo u toj dimenziji ljubavi. Ljubav je izvorna i najdublja potvrda ljudskog bića. Nikada neće dosaditi ljudima čuti ili reći riječi "volim te!" Kao da bismo htjeli znati koliko smo nekome važni, što netko za nas osjeća, koliko za nekoga imamo srca. Nižu se nebrojene slike i usporedbe ljubavi. Imamo ih zaista mnogo u pjesmama i slikama. Umjetnička umijeća ljudi najviše se rasplamsavaju oko te jedinstvene stvarnosti koja grije srce i nosi radost života. Upravo zato i osjećamo kako o ljubavi nikad nećemo sve reći kako nam ljubavi nikad nije dosta. Odavno sam shvatio koliko zapravo svi mi želimo neizrecivu i neizmjernu ljubav. U nama je skrivena iskonska žđ za potpunom ljubavlju, za apsolutnom prihvaćenošću onoga koji nikada neće zatajiti u

ljubavi. Trebamo čvrst oslonac za tako duboku čežnju ljudskog srca. Upravo u toj čežnji čovjek teži za onim koga zovemo Bogom. To je težnja za onim koji jedini savršeno ljubi, koji je jedini apsolutno vjeran. Naša čežnja za ljubavlju zapravo je čežnja za Bogom. Sveti Pismo nas uči da nam je Bog po samom stvaranju, a potom kroz povijest spasenja, otkriva svoju ljubav. Neprestano poručuje po prorocima ili kroz divna djela spasenja da mu je stalo do čovjeka. Ipak, više nego ikada Bog je pokazao punu mjeru svoje ljubavi u Sinu svome Isusu Kristu. Ljudi će uživati u daru ljubavi, u Isusovom javnom djelovanju, u svakoj njegovoj riječi i gesti. Isus će nam to na osobit način otkriti u

jednom razgovoru s Nikodemom gdje kaže: "Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca ..." (Iv 3,16) U Isusu nam se razotkrilo Božje čovjekoljublje. Kroz svaku Isusovu riječ i svaku gestu, kroz cijeli život, smrt i predanje, te u snazi Njegova uskrsnuća neprestano se očituje neuništiva ljubav Božja kojom se zauzima za čovjeka. Prema kraju svake godine slavimo neizreciv blagdan te Božje ljubavi. Božić je uistinu blagdan utjelovljene ljubavi, blagdan pohoda Božjega. Božić nam poručuje: "Darujem ti onu ljubav koju imam odvijeka u svom srcu za svoga jedinorođenog Sina. Toliko te volim!" Vrhunac ovakve Božje ljubavi dogodio se u Isusovoj žrtvi za čovjeka koja se zbila po križu. Umire iz ljubavi kako bismo svi po njemu mogli živjeti. Na kraju, kada su svi pomislili da je sve to bilo uzalud, Isus je uskrsnuo, On ponovno živ ustaje iz groba i četrdeset dana boravi takav na zemlji. Potom se vraća tj. uzlazi na Nebo k Ocu. Deset dana kasnije izvršava obećanje i šalje nam Duha Svetoga, Branitelja i zaštitnika čovjekova. Po Duhu Svetom svi mi koji ga primimo nastavljamo živjeti bez straha, prepuni božanske ljubavi za drugoga. Po Svetom Pismu otkrivamo kako je čovjek stvoren na sliku Božju, i da je Bog troosoban. Bog je zajedništvo. Otkrivamo da Bog na svoju sliku i priliku, tj. slično sebi stvori čovjeka. Stvori ga „kao muško i kao žensko“ s ciljem rađanja djece. Zahvaljujući tome imamo čovječanstvo i nadu u budućnost. Sve drugo je protivno Božjem naumu. Po Svetom Pismu otkrivamo da je čovjek biće koje se prepoznaje i doživljava u odnosu na drugoga, a osobito na svoje bližnje i samo na taj način se otkriva u punini. Upućeni smo jedni na druge i potrebni smo jedni drugima. Čovjek na stanovit način doživljava svoju puninu time što otkriva da je potreban i koristan ljudima oko sebe te da isto tako treba ljubav i pažnju drugih ljudi. Konačno, po Svetom Pismu otkrivamo, a u svakodnevnom životu se to i pokazuje, da je svaki čovjek stvoren iz ljubavi i samo za ljubav.

i kao žensko" s ciljem rađanja djece. Zahvaljujući tome imamo čovječanstvo i nadu u budućnost. Sve drugo je protivno Božjem naumu. Po Svetom Pismu otkrivamo da je čovjek biće koje se prepoznaje i doživljava u odnosu na drugoga, a osobito na svoje bližnje i samo na taj način se otkriva u punini. Upućeni smo jedni na druge i potrebni smo jedni drugima. Čovjek na stanovit način doživljava svoju puninu time što otkriva da je potreban i koristan ljudima oko sebe te da isto tako treba ljubav i pažnju drugih ljudi. Konačno, po Svetom Pismu otkrivamo, a u svakodnevnom životu se to i pokazuje, da je svaki čovjek stvoren iz ljubavi i samo za ljubav.

Vjeroučitelj Ivan Banožić

SVEČANOST U POVODU PRVOG DARIVANJA KRVI

U petak, **10. svibnja 2013.** Godine u Staroj gradskoj vijećnici u Ćirilometodskoj 5 organizirana je svečanost za srednjoškolce koji su po prvi put darovali krv u školskoj godini 2012./2013., za profesore – organizatore akcija DDK i ravnatelje škola.

Akcije su ove godine održane u 39 srednjih škola grada Zagreba, a krv je darovao 951 učenik. Za 20 godišna kontinuiranog rada u organiziranju akcija darivanja krvi

zahvalnice je primilo 8 profesorica, među kojima je i „moja malenkost“.

U uvodnom dijelu himnu su, pod vodstvom prof. Evgenije Nalis, otpjevali posebni gosti svečanosti -

osobe s intelektualnim teškoćama.

Ove se godine slavi 60 godina darivanja krvi u organizaciji Crvenog križa. Učenici zagrebačkih srednjih škola već su 35 godina uključeni u akcije DDK. Malo se zemalja u Europi može pohvaliti ovolikim brojem srednjoškolaca koji daruju krv, kao što su to srednjoškolci grada Zagreba.

Njeguj
uči
tradiciju

darivanja krvi u svojoj sredini, škola na najbolji način izvršava svoju odgojnu funkciju.

Svečanost su svojim prisutnošću uveličali i: zamjenik ministra zdravlja RH mr. sc. Marijan Cesarić, pročelnik Gradskog ureda za zdravstvo i branitelje dr. Zvonimir Šostar, predsjednik Hrvatskog CK prim. dr. Josip Jelić, prof.dr.sc. Željko Metelko, g. Davor Bernardić, g. Zdravko Dovečer (darovao krv 102 puta) te predsjednik Gradskog društva CK ZG prof.dr.sc. Vlado Jukić. Sva navedena gospoda održala su kratke dojmljive govore te je uslijedila podjela zahvalnica predstavnicima svih prisutnih škola. Voditeljica Antonela

pročitala je i pismo – čestitku predsjednika RH g. IVE Josipovića.

Našu školu, uz ravnatelja g. Renata Matejaša i profesoricu – organizatoricu DDK **Mirjanu Čakara**, predstavljale su naše učenice, buduće darivateljice krvi, Jelena Anić, Nives Arbanas, Magdalena Bednjanec, Jana Ćuška i Karla Kralj.

Poslije svečanosti organizatori su nas pozvali na kolače i sok, ali smo se nas sedmero požurili vratiti na Trg, gdje je u isto to vrijeme trajala manifestacija „Dođi osmaš“.

Mirjana Čakara, prof., organizator akcija DDK

SNOVI

Trećinu života provedemo spavajući. Svaki dan nam završava isto. Zatvaramo oči i nestajemo u tami. Činimo to bez straha premda nestaje sve ono što poznajemo kao "ja". Nakon kratkotrajnog razdoblja pojavljuju se slike, a s njima i naš osjećaj samosvijesti. Ponovno

postojimo u prividno ograničenom svijetlu sna, Svake noći sudjelujemo u tim najdubljim misterijima, krećući se od jedne iskustvene dimenzije do druge, gubeći osjećaj o sebi i ponovno se pronalazeći, a ipak sve to uzimamo zdravo za gotovo. Budimo se ujutro i nastavljamo stvaran život, ali u određenom smislu još uvijek spavamo i sanjamo. Tibetansko učenje kazuje da možemo nastaviti obitavati u tom zavodljivom, snolikom stanju, dan i noć, ili da se možemo probuditi u istini.

Andrej Horvat, 3.a

Ljeta u Dalmaciji

Ljeta u Dalmaciji, naravno, ne samo ljeta već i ostala godišnja doba bude posebne osjećaje u svakom ljudskom biću. Naravno, sva godišnja doba, ali ljeto, taj spoj okusa, mirisa, boja i osjećaja ostavlja čovjeka opijenim te se on kao i poslije prvog pijanstva opet vraća na mjesto

događaja. Ne zato jer mora i jer mu je to potreba već iz prostog razloga jer on to želi. Dalmaciju ljeti treba doživjeti pravu, surovu i iskonsku kakva ona i jest. Treba pobjeći iz hotela, apartmana i stanova te se uputiti u stare vrtače, maslinike i vinograde, proći starim kaletama u zoru dok stare none zalijevaju vodom ono malo zemlje što su je otele živoj stijeni. Čovjek se treba okrenuti onom iskonskom i primarnom u sebi. On mora uloviti ribu svojom mrežom te napraviti litru maslinovog ulja jer tu leži njegov mir i blagostanje u pravom smislu te riječi. Čovjeku ne treba, ali doista mu nije potrebno sve ovo danas što mu nameće suvremeni kapitalizam. Sve dok se vodi za tim neće biti sretan. Sreću će doživjeti kad spozna

da mu danas ne treba više od dvije ribe koje će uloviti, čaše vina koje će napraviti i pogleda sa stare rive

Tek kad ispuní svoj dan mirisima, bojama, okusima i doživljajima koje mu upravo Dalmacija nudi na zlatnom pladnju, besplatno, tek tada će biti sretan.

Lovro Mudrinić, III. d

Da je barem tako svaki dan!

Danas je lijep i sunčan dan, savršeno vrijeme za izlazak s prijateljima. Svake subote je tako. Odmah nakon doručka u subotu ujutro odlazim na tramvaj broj 11, nalazim se sa svojim prijateljem na Kvaternikovom trgu. Odатle krećemo u Vukomerc autobusom broj 215. U Vukomercu odlazimo do

osnovene škole koju sam završio. Tamo smo na igralištu svake, ali baš svake subote. Zabavljamo se, igramo nogomet po predivnom vremenu. Nakon „naporne igre“ ručam kod bake, budem malo s njom i djedom, a ako su tamo stric i tetka onda se družim i s

njima. Kasno navečer odlazim kući u Ilicu gdje ponekad i učim. Sve u svemu, radim ono što volim. Danas je lijep i sunčan dan, da je barem tako svaki dan.

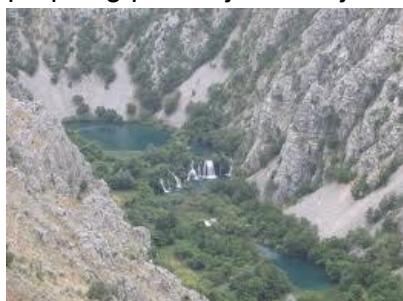
Marin Ćavar, I.h

Danas je lijep i sunčan dan

Stojim na prelijepoj kamenoj planini. Gledam oko sebe i uživam u prekrasnom pogledu uz zalazak sunca. U daljini vidim prekrasno jezero u sredini džungle. Iako oko sebe ne vidim druga živa bića osjećam kao da ih ima milijun. Ulazeći u svoju kolibu mogu misliti samo na jedno: što ako sve ovo nestane?

Prošlo je nekoliko godina otkada živim u svojoj maloj kolibi. Ovdje sam došao kako bih pronašao Bastu, albino vuka za kojega se vjeruje da je posljednji iz svoje vrste. Priče kažu da je rođen prije Velikog rata, što bi značilo da je stariji od 50 godina. To je mnogo više od prosječnog životnog vijeka vuka. Otkako sam ovdje, ne samo da nisam vidio niti jednoga vuka, nego niti jednu životinju veću od tigra. Pretpostavio sam da je ovo posljedica nuklearnih bombi bačenih tijekom Velikog rata, no moja istraživanja pokazala su da ovo područje nije radioaktivno. Krećući na rutinsku potragu primijetim da imam novu poruku na računalu. U Tihi ocean srušio se "Spasitelj", prototip svemirskog broda koji bi trebao odvesti ljudе sa Zemlje. Posljedice su bile katastrofalne: Tsunami je krenuo prema New Yorku i gotovo milijun litara nafte bilo je proliveno. Ražalošćen krećem i mislim o tome koliko će živih bićа umrijeti zbog ove katastrofe. Također šokiran činjenicom da vlada još pokušava pobjeći s ovoga planeta, nakon propalog pokušaja 2056. jedva primjećujem veliku bijelu zvijer koja je pretrčala pokraj mene.

Gotovo odmah donosim odluku da potrčim za njom. Nakon nekoliko minuta shvaćam da mi dozvoljava da je ulovim, jer, teško mi je vjerovati da mogu trčati istom brzinom kao i ona. Nakon nekog vremena sustižem je na predivnom mjestu uz more, s druge strane planine. Kada sam pogledao u more nisam se mogao pomaknuti od užasa. More je na obalu nasukalo više tijela nego što se može zamisliti, a kamoli izbrojiti. Među njima mogao sam vidjeti puno različitih vrsta,

a najzaprepašteniji sam bio kada sam ugledao stvora većega od zgrade u kojoj sam živio. Basta gleda na more kao na svoje kraljevstvo, ali ne s ponosom, nego s tugom i žalošću. Pogleda me i krene prema špilji, kao da želi da ga pratim pa krenem za njim.

Ubrzo dolazim do velikog prostora punoga bilja i životinja. Fasciniralo me što je sve ovo bilo u špilji. Svih ovih godina mislio sam da je životinjski svijet bio uništen tijekom rata, no oni su se sakrili i čekaju svoj trenutak za povratak.

Antonio Mikulić, I. A

Mrijeti ti ćeš kad u ideale svoje počneš sumnjati

Svoje ideale i svoje životne ciljeve stvaraš sam. Međutim, teško ih je ostvariti, ali ako si uporan, strpljiv i trudiš se, onda će se ti ciljevi, iz tvoje glave, pretvoriti u stvarnost. Svi smo različiti pa su tako različiti i naši ciljevi. No, nisu svi ciljevi toliko dobri jer ima i zlih ljudi koji imaju i zle ciljeve i namjere.

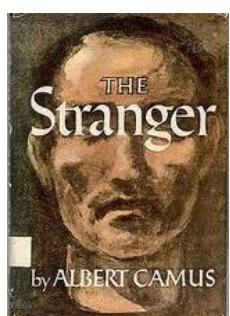
I ja imam nekoliko životnih ciljeva i moram biti uporan kako bi ih ostvario. Onda ću biti ponosan na sebe. Prvi cilj, a i životni san mi je otići u vojsku. To želim od malih nogu jer sam oduvijek volio ratove, oružja, akciju i dozu velikog adrenalina koje oni pružaju. Vojska je za mene svetinja jer podrazumijeva i obranu naše države i našeg naroda. Drugi cilj i san mi je postati profesionalni MMA borac. MMA treniram već četiri godine i ove godine, u kolovozu, idem u Francusku na natjecanje i nadam se da ću postići dobre rezultate. Volim ovaj sport iako je proglašen nehumanim. Ali, ako pitate borce i kad vam oni kažu svoju stranu priče, promijenit će se mišljenje o ovom zanimljivom sportu. To je ljubav prema sebi, svome životu, ali i prema sportu. Naravno, želim i obitelj osnovati. Želim se „skrasiti“ i uživati u životu, a ne mučiti se pa da „krapam“ kraj s krajem. Ne bih mogao dopustiti da svome djetetu nemam za lizalicu. Sramota je što većina ljudi ne razmišlja tako. Svi žele da im se sve servira pod nos.

Znate, ponekad je potrebno prolići suze za bolju budućnost. Kakvi bismo mi to ljudi bili kada bismo očekivali rezultate bez rada? Svi radimo prvenstveno radi sebe i svog ponosa. Radom izgrađujemo svoje dostojanstvo. Čovjek bez dostojanstva gubi svoju ljudskost. Za dostojanstvo se valja boriti. Ako to imamo u vidu živjet ćemo sretno. Ako ne mislimo tako Kranjčevićeva misao postaje besmislena.

Mišel Rušnov, 2. h

Život gledan iz perspektive Camusova Mersaulta

Albert Camus je francuski romanopisac, eseist, kritičar, dramatičar i filozof, alžirskog podrijetla, rođen 7. studenoga 1913. Osnovnu i srednju školu te studij filozofije završio je u Alžиру gdje se uključio u krug istaknutih intelektualaca. 1940. dolazi u Francusku kao književnik i filozof te se priključuje Pokretu otpora i sudjeluje u društvenom i političkom životu. Stradao je u automobilskoj nesreći 1960. na vrhuncu stvaralaštva. 1957. dobio je Nobelovu nagradu za književnost. Mersault opisuje svoj život. Opisuje ga poput promjenjivog objekta, sredstva koje se može formirati na dva načina;

dobar i loš. Način na koji se formira odluka određuje osobine osobe koja koristi to sredstvo, život. Govori kako nema ništa, ali opet ima sve, slobodu i sigurnost u sebe i svijet. Život mu je definiran, a tom definicijom određena je i smrt. Pred kraj života je shvatio što ga potiče na razmišljanje o proteklom životu, uspomenama od kojih mu neke bude radost, a neke ga stežu oko vrata poput obruča. To je cijeli život i čekao, čekao je dan kada će mu život prijeći pred očima, konačno mu se ostvario san. Činio je neke besmislene stvari, živio je načinom života koji je ipak mogao imati drugačiji tijek. Ne žali za propuštenim prilikama i stvarima koje je

učinio. Mnogo je ljudi poput Mersaulta, u stvarnosti. Ovo je roman s kojim se mogu povezati svi ljudi, a pogotovo ljudi koji su živjeli raskalašenim životom. Glavna tema je ta da nema potrebe žaliti za prošlošću i što je moglo biti stvarnost. Na život treba gledati pozitivno, optimistično. Kamo bismo dospjeli kada bismo prema svemu bili ravnodušni. Treba vjerovati u bolju budućnost. Želimo li doživjeti život u njegovoj punini prihvaćat ćemo i izazove, iskušenja, padove i uspone. Bilo bi previše sebično očekivati samo uspjeh, a da se nas u svemu tome uopće ne vidi. Ja želim doživjeti uspjeh, ali se za taj uspjeh želim i boriti. Jedino će tada osjetiti njegovu čar. U tome i jest smisao ljudskoga života.

Josip Golubić 4.c

Proljeće

Otkako sam tebe upoznao ja nisam
više isti to već svatko zna,
a i sam se pitam što to sa mnom bi,
kakvom si me čarolijom začarala ti
Večere, parfemi, nakit pa i veš
darova milijun, ne računam keš,
a ti hoćeš samo da mi budeš žena
da kraj tebe, dušo, hodam kao sjena.

Proljeće je, a u meni nemir,
Proljeće je, a u meni nemir
od sreće bih zagrlio svemir,
proljeće je i miriše trava,
srce kaže, ti si ona prava.
od sreće bih zagrlio svemir,
proljeće je i miriše trava
srce kaže, ti si ona prava.

Josip Kikić, I. C

Zašto su mi roditelji uzor?

Moji roditelji ... Što reći o njima? Kao i svaki pubertetlijanac, volim svoje roditelje, ali to baš i ne pokazujem.

Od malih nogu smo vezani za njih. Govorimo im da ih volimo i divimo im se. No, onda dolazi vrijeme kad za nas oni ne postoje. Pred prijateljima se pravimo da ih ne poznajemo jer nas «sramote». Ali, moramo se zapitati; što bi bilo da ih nema? Nitko nas ne bi mogao podnosići i uzdržavati kao oni, jer rade i po 10 sati da bi nas prehranili i pružili nam sve što trebamo, a mi ih se dalje sramimo i pravimo da ih ne poznamo. Koliko god mi njih „tjerali“ od sebe i sramili ih se, oni nas i dalje vole. Doći će vrijeme kada njih više ne će biti, kada ćemo žaliti zbog svojih postupaka i kada nećemo imati nikoga pitati za savjet.

Zato su moji roditelji moj uzor i ja im se divim.

Tomislav Zelenika, 1.A

Nadam se da će bar malo biti nalik na svoje roditelje

Ovu temu sam izabrao samo zbog toga što sve više tinejdžera ne poštuje svoje roditelje. Zbog toga mislim da bi ova moja razmišljanja trebala biti posvećena roditeljima.

Nedavno sam video dječaka kako se nasred trga posvađao sa svojom majkom te ju je izvrijedao samo zbog toga što mu nije mogla priuštiti majicu koju je htio. Nakon svađe dječak je otisao kući bez imalo srama. Kada sam to gledao bilo mi je veoma teško jer znam da je majka bila veoma tužna i povrijedjena. Jedan od velikih razloga zašto sam odabrao ovu temu bila je i ova zgoda. Sve se više tinejdžera baš tako ponaša sa svojim roditeljima. Većina roditelja voli svoju djecu te im uvijek pokušavaju pružiti što više. Ljudi bi trebali poštovati majku i oca samo zato što su im podarili život. Ja imam jako dobre roditelje. Oni mi pokušavaju pružiti bolji, ljepši kvalitetniji život koliko to mogu. Neki dan mi je otac rekao da mu je draga što mi može pružiti stvari koje volim.

Kada mi je to rekao bio sam veoma sretan jer sam video da to govori s ljubavlju. Isto tako i moja bi mama dala sve za mene na ovome svijetu. Nikada joj nije teško napraviti bilo što je zamolim. Nadam se da će bar malo biti nalik na njih kada odrastem, jer znam da su moji roditelji meni uzor zbog toga što su pošteni i dobri ljudi. Iako se znam posvadati s njima još uvijek ih jako volim i poštujem te ih nikada, ni za što ne bih mijenjao.

Karlo Mitrovski 1.a

PRIRODA

Nigdje nije lijepo kao u prirodi. Puna je različitih boja, plodova i, što je najvažnije, mira. Kada ste u prirodi puno vam je lakše. Osjećate se kao da ste pobegli od svih problema koji vas muče. Imate samo svoj mir, prirodu punu lijepih životinja i životinjica. Ako volite prirodu dobro znajte da će vam, ako odete u šumu, biti teško otići kući zato jer vas ona privlači svojom ljepotom koje nigdje drugdje nema. Priroda od samoga početka surađuje s vama. Osjećate kao da od vas traži da pređete svaki njezin kutak. Kao da vam naglašava kako ima jako puno stvari koje mnogi još nisu istražili. Zapitajmo se malo zašto je u prirodi tako tiho? Svi bi rekli: „Pa zato što nema automobila, previše ljudi...“, ali ne, priroda je sama po sebi tiha jer želi da svaki njezin gost razumije što mu želi reći, došapnuti, povjeriti ... Kad uđete dublje u šumu, malo zastanite i dobro načulite uši kako biste doista osjetili njen čarobni govor. Prelijepo je kad čujem povjetarac koji lagano prolazi kroz lišće i šušti, svira, pjeva, kako ptice na grani, zajedno s tim čarobnim povjetarcem raspjevane i vesele uživaju u svemu tome, neopisivo vrijednom, samo prirodi svojstvenim blagodatima. U prirodi je lijepo i mirno. Uvijek morate biti na oprezu jer nikad ne znate što vas čeka iza drugog drveta. Priroda može biti jako dobar prijatelj i domaćin, ali

jednako tako može biti i neprijatelj. Ona voli svakoga tko je dođe dobro namjerno posjetiti. Ako je ne poštujete i ne slušate možete joj se zamjeriti i u tom trenutku vi postajete uljez, meta, neželjeni gost, neprijatelj ... To vam je priroda. Ona je obostrana, prelijepa. Ona je kao ljubav. To je jedina stvar o kojoj je dobro i poželjno biti ovisan.

Kristijan Špehar, 1.g

Svi smo sretni kad osvane lijep i sunčan dan

Danas je lijep i sunčan dan, malo oblačno, ali je toplo i ja uživam. Baš je lijepo kad je stiglo proljeće. Cvijeće, trava, i drveće raste, ptice cvrkuću i djeca se mogu igrati vani. Ja volim kada je sunčano i toplo. Godi mi čisti zrak. Moja mama ide s bakom ponekad u vrt. Moj tata ide ponekad van samo ako treba ići u vinograd ili pokositi travu. I moje sestre uživaju kad idu van. Svi smo sretni kad osvane lijep i sunčan dan.

Petar Čmarec, 1.H

NET COMPETITION 2013. - školsko natjecanje

U srijedu, 29. svibnja 2013. održana je školska razina natjecanja za odabir tima učenika Elektrotehničke škole koji će sudjelovati na međunarodnom natjecanju NET COMPETITION 2013.

U prvom dijelu natjecanja su se rješavali zadaci u školskom e-learning sustavu, a u drugom dijelu su se konfigurirali mrežni uređaji (Cisco Packet Tracer). Tijekom natjecanja škole su povezane Cisco Webex-om.

Mateo Gagula
Arian Groznica
August Planinšek
Luka Keča
Bernard Rigo
Ian Mikulec

Predstavnici naše škole su uspjeli!

Elektrotehnička škola je već dosad prepoznatljiva po svojim rezultatima. Učenike, a ni profesore ta činjenica nije poljuljala, oni osjećaju stalnu potrebu za dodatnim usavršavanjem. Ovih je dana održano školsko natjecanje Net Competition 2013. –Naše vrijedne profesorice **Andrea Bednjanec i Romana Bogut** su svojim stručnim sposobnostima i entuzijazmom „zarazile“ i svoje učenike. Rezultat je havale vrijedan: iako je konkurenca bila vrlo jaka, predstavnici naše škole osvojili su prvo mjesto. Valja naglasiti da su svi natjecatelji pokazali doista zavidno znanje. Na taj su način dokazali da se isplati učiti.

NET COMPETITION 2013

Smíchovská střední průmyslová škola – Praha
Preslova 25, Czech Republic

Elektrotehnička škola – Zagreb
Konavoska 2, Croatia

Súkromná stredná odborná škola – Poprad
Ul. 29. augusta 4812, Slovakia

CERTIFICATE

The team from Zagreb won the friendly match focused on subnetting and configuring Cisco devices.

1. Elektrotehnička škola – Zagreb, Croatia
2. Smíchovská střední průmyslová škola – Praha, Czech Republic
3. Súkromná stredná odborná škola – Poprad, Slovakia

Competition teams

Tomáš Volf
Jan Havel
Jiří Havránek
Anna Dřevíkovská
Jiří Houžvička

Mateo Gagula
Arian Groznica
August Planinšek
Luka Keča
Bernard Rigo

Tibor Šutý
Eduard Wiesner
Pavol Fišer
Michael Heiland
Peter Neupauer

Mgr. Ivona Spurná
Lector of Cisco Academy
Praha

Mgr. Ivona Spurná

Renato Matejaš, prof.
Lector of Cisco Academy
Zagreb

Renato Matejaš
7.6.2013

Ing. Jana Jurkovičová
Lector of Cisco Academy
Poprad

Jana Jurkovičová

Čestitke našem timu na postignutim rezultatima!

Renato Matejaš, prof.

Prirodu treba čuvati jer priroda je naš prijatelj

Kada sam se probudio sunce je sijalo kroz prozor. Čuo se pjev ptica s drveća. Odmah sam krenuo u šetnju kroz prirodu. Nakon nekog vremena naišao sam na predivno jezero. Bilo je tu ptica, jelena i raznih drugih životinja. Gledajući malo bolje vidio sam da je nešto u jezeru i krenuo sam tamо. Kada sam došao, bilo je to strašno vidjeti raznorazni otpad razbacan po jezeru.

Ne razumijem kako ljudi to mogu raditi svojoj prirodi? Svaki put kada bacimo jedan komadić otpada treba mu najmanje godina da se razgradi. Kad bacimo smeće, možda ubijemo životinju ili ugrozimo njezino stanište, možemo pridonijeti izumiranju životinjskih vrsta. Svaki put kad čovjek baci otpad u jezero ugrožava ribe. Mi svojim aktivnostima možemo sprječiti da otpad bacimo na pravo mjesto. Time bismo spriječili zagađenje jezera i druge prirodne okoline. Svima bi bilo bolje živjeti u čistoj prirodi nego u zagađenoj. Prirodu treba čuvati jer priroda je naš prijatelj.

Robert Kliček, 1.A

Gioachino Rossini, Seviljski brijač

Za mnoge je 11.04.2013. bio običan četvrtak, a za mene, večer u HNK-u bila je čarobna. Cijeli tjedan bila sam u isčekivanju te posebne večeri, tako da me čak niti poslijepodnevna nastava nije mogla spriječiti. Moji prijatelji i ja bili smo „pušteni“ s radioničkih vježbi (i tako propustili geografiju posljednji sat) da bismo imali dovoljno vremena kako bismo se uredili. Otišli smo svi zajedno na autobus, a ja sam se žurila doma, ma samo što nisam potrčala.

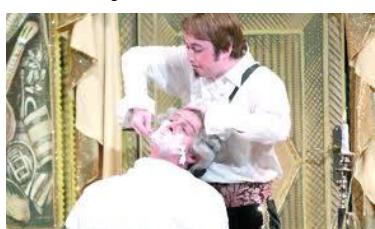
Tog četvrtka ujutro pripremila sam haljinu baš za ovu prigodu. Mislim da sam se čak tri puta presvukla (no i dalje ne mogu vjerovati da sam u publici vidjela traperice). Malo

šminke, malo parfema, jakna, štikle, torbica i bila sam spremna do 19 sati (iako su nas pustili s nastave u 16h).

Brzo na tramvaj (kakve li ironije, baš kad ga trebaš - nema ga), i za 15 minuta bila sam ispred najljepše povjesne zgrade u Zagrebu - Hrvatskog narodnog kazališta.

Naravno, moje ekipe ni od kud. Baš kada sam su uputila prema veličanstvenome ulazu, došla je Kristina, te smo zajedno krenule unutra. U predvorju smo se susrele s Magdalrenom,

Dorom i Antonijem, te prof. Bednjanec. Svi smo se zajedno uputili prema dvorani, gdje smo sreli Jelenu. Gledajući uokolo primjetila sam ostale učenike iz škole, pa čak i profesore.

Pokušala sam što detaljnije zapamtiti svaki centimetar te dvorane. Sjedili smo na balkonu-desno i sve vrijeme očaravali su me detalji na stropu. Savršeno

smo vidjeli pozornicu, pa čak i orkestar koji se pokušao sakriti.

Čim je uvodna glazba započela, za trenutak sam se vratila u klupe svoje osnovne škole na sat glazbene kulture. Profesorica Biluš nas je upoznala s mnogim skladbama koje će pamtitи još dugo. Kostimi, koreografija, glazbenici, pa glumci stvorili su ovu predstavu nezaboravnom.

Pod pauzom smo prošetali hodnicima. Nije mi bio prvi put u toj veličanstvenoj zgradici, ali svaki put osjećam se poput dame. Hah, a možda je to moja glava što si sve mašta, ali osjećaj je predivan. No, morala sam se malo rashladiti, te smo svi izašli na terasu. Vidjelo se mnogo zvijezda na tom noćnom nebu, a vjetar je svako malo zapuhnuo, te me odvodio na sasvim nova mjesta, iako mi se noge nisu niti pomaknule s tla. Malo je zahladilo, te smo se vratili u dvoranu na svoja mjesta i započeo je novi čin. Uopće nisam prijetila da su stolci bili neudobni

kod su mi ostali ukazali na to. Ja sam samo uživala u prekrasnim simfonijama. Završili su dosta kasno, te smo se svi uputili kući, ali ja sam već počela sanjati. Opere i skladbe u meni

ne bude dosadu, već uzbudjenje! Vode me u prošlost koju bih tako rado htjela proživjeti. Voljela bih obući veliku raskošnu haljinu punu detalja, s ne toliko visokim petama, podignute kose i biserima u očaravajućoj dvorani. Zaplesala bih bečki valcer, koji vrlo dobro poznajem i

nikada ne bih htjela da taj san završi. Što mislite kako mi je bilo
otići u školu u petak? Budilica nije imala ulogu
buđenja ujutro, tako da sam mogla ostati princeza u
dvoru sve do podneva, ali onda je bilo trk u školu.

Karla Kralj, 1.c

Prihvaćanje života kao što ga Mersault prihvaća značilo bi kaos i pomutnju

Temu je na posebno originalan način obradio A. Camus u romanu Stranac. Roman je nastao 1942. godine u razdoblju kasnog modernizma i prvoj fazi Camusovog stvaralaštva, fazi apsurda. To je okarakterizirano kao prihvaćanje besmisla života.

Glavni lik Mersault je opisan kratkim i jednostavnim rečenicama kao hladni i bezvoljni činovnik koji ne mari za životom. Život mu teče normalno sve dok bezrazložno nije ubio Arapina. To na glavnog lika ostavlja duboki trag. On je kao i prije, bio nezainteresiran za događaje oko sebe, čak i za one koji su ga se izravno ticali. No, uživao je u društvu sa svojom djevojkom Marie: u njezinom mirisu, smijehu, dodiru ... Iako je bio nezainteresiran za bilo što, nije ignorirao fizičke potrebe u situacijama u kojima se to od njega očekivalo. Primjer je sunce na majčinom sporovodu; "Sunce je peklo isto onako kao i onoga dana kad smo pokopali mamu." Omamljen suncem gubi jasnu sliku i u sukobu puca u Arapina pet hitaca. No četiri metka koja je ispucao u već nepomično tijelo će odrediti njegovu sudbinu. Tim činom su ga na sudu prikazali kao bezosjećajna čovjeka . Iščekujući smrtnu kaznu odbija svećenika te iznerviran njegovom upornošću spoznaje apsurf ljudskog postojanja i prihvaća ga. Lišen svake nade shvaća da je svejedno umre li sada ili za mnogo godina jer sve čeka ista sudbina i svi životi jednako vrijede.U svijetu nove spoznaje osjeća sreću i iščekuje smrt.

U društvu koje od početka svoga postojanja traga za smisлом, višim ciljem prihvaćanje života kao Mersault značilo bi kaos i pomutnju za mnoge. Zbog tog načina razmišljanja Camus je oduvijek bio stranac u društvu. I današnji čovjek je opterećen životnom svakodnevicom i prečesto sliči Camusovom Mersaultu. Bilo bi lijepo kad bi ljudi mogli razumno reagirati i u situacijama koje nisu uvijek onakve kakve priželjkujemo. Ljudsko postojanje ima smisla samo ako život uspijemo prihvatiti onakvim kakav u stvarnosti i jest.

Hrvoje Špeljko, IV. E

Naši talentirani sportaši

Mario Miklečić, član NK Rudeš od svoje petnaeste godine. Uspješno spaja ugodno s korisnim. Uvijek rado razgovara o nogometu i smatra ga svojim drugim zanimanjem. Ističe da je škola ipak na prvom

mjestu. Na pitanje što ga privlači tom sportu kaže da je to ljubav prema nogometu. A kako je prihvaćen u NK Rudeš s ponosom naglašava da mu je to drugi dom. „Ne bih mogao zamisliti dan bez prijatelja iz svog Rudeša. Moju opredijeljenost za nogomet prepoznali su i moji roditelji. Kad im spomenem da je to okruženje u kojemu mi ne pada napamet posegnuti za cigaretama ili, ne daj Bože, nečim opasnijim, u očima svojih roditelja prepoznajem iskreno zadovoljstvo.“

Zar bavljenje sportom nije korisno? Mario ističe da mu bavljenje sportom uvelike olakšava izvršavanje svojih školskih zadataka. Pitali smo ga, je li moguće spojiti ta dva svijeta? Mario spremno odgovara: „Čini mi se da bez sporta moj život ne bi imao smisla. Ono što mi pričinjava zadovoljstvo potiče me na dodatne aktivnosti. Tu prvenstveno mislim na školske obveze. Bez škole ne mogu ostvariti neke svoje planove: buduće zanimanje o kojemu će

ovisiti moja egzistencija.“

Vrlo zrelo razmišljanje. Očekujemo da će Mario, nošen svojim željama, ostvarit sve svoje planove.

„Dok neki igrači nekih sportova glume da su ozlijedeni, ragbijaši glume da to nisu“

O sportu u kojemu se našao govori Fran Hasija, učenik IV. A razreda,

naš talentirani sportaš

Počeo sam trenirati ragbi prije 3-4 godine u ragbi klubu Zagreb. Prijatelj me pozvao na trening i s obzirom da se nisam već dugo bavio nikakvim sportom tada, pristao sam i došao prvi sljedeći put. Sjećam se da je bilo vrlo naporno. Zadnji sport kojim sam se bavio je bio streljaštvo, a to baš i nije nekakav naporni fizički sport pa nisam imao nikakvu kondiciju i umorio sam se već na zagrijavanju. Nakon treninga sam od umora samo

pao na krevet i zaspao, a iduće jutro, kao ni nekoliko sljedećih jutara, nisam mogao hodati od bolova. No, sport mi se činio zanimljivim pa sam se vratio na sljedeći trening. S vremenom sam stekao kondiciju, snagu i koordinaciju potrebnu za taj sport.

Posljedica toga što ragbi nije popularan kod nas bila je ta da je bilo malo igrača u klubovima i svakako sam dobivao šansu igrati čak i za stariju ekipu. Na terenu se nije štedjelo nikoga, tako nisam ni ja bio pošteđen, dobivao sa batina i batina dok nisam i sam postao dovoljno dobar da uzvratim istom mjerom.

S vremenom sam postajao sve bolji te sam već nakon godinu i pol zaigrao za juniorsku reprezentaciju Hrvatske. Igrali smo protiv Izraela i Bosne i Hercegovine u skupini i s

velikom dominacijom ih svladali te osvojili Europsko prvenstvo D skupine. Tijekom godine sam napredovao još više da bih i iduće godine ponovno zaigrao za reprezentaciju, sada u višoj, C skupini protiv Moldavije, Bugarske i Danske, kada smo također osvojili prvo mjesto i podigli se još jednu skupinu više. Nažalost, bio sam van godišta koje je ove godine išlo igrati u Francusku, koja je inače jedna od najjačih zemalja u tom sportu.

Nakon toga sam još kratko bio kapetan juniorske ekipе Zagreba dok nisam navršio 19 godina i prešao u seniorsku ekipu, u kojoj sam sad jedan od stalnih igrača, ponekad čak i u prvoj postavi. Ono što me vuče i privlači u ovom sportu je zajedništvo igrača, emocije prije i poslije utakmice, trud koji ti se isplati osjećajem ponosa kada pobijediš utakmicu i poniznosti kada je izgubiš, „fer igra“, poštivanje drugih igrača i pogotovo poštivanje suca, što se nikada neće vidjeti u nekim drugim

sportovima. Tijekom godina sam se sprijateljio s mnogo ragbijaša iz svih dijelova Hrvatske, pa i van nje, stekao poštovanje prema drugim ljudima i poštovanje prema trudu koji je potreban da se izvrši i najmanja zadaća, stekao nezaboravna iskustva druženja i izlazaka u društvu ragbijaša i posjeta raznim zemljama. Također, iskustvo upoznavanja već starih i iskusnih, čak i legendarnih igrača s Novog Zelanda, Engleske, Irske, Australije i drugih zemalja.

Onaj tko nije probao igrati ovaj sport nikada u potpunosti ne će znati kakav je to osjećaj dobiti utakmicu davanjem i zadnjeg atoma snage, do zadnje kapi krvi i daha, te osjećaj i slavlje pobjede nakon iste. Ljubav koju ragbijaši gaje prema tom sportu prelazi preko svake ozljede i prepreke tako ne žele da ih takve stvari ne sprječavaju da zaigraju za svoj klub. Postoji jedna izreka koja kaže „dok neki igrači nekih sportova glume da su ozlijedeni, ragbijaši glume da to nisu“.

Fran Hasija 4.a

Uzoran vatrogasac

Učenik I. h razreda Petar Čmarec uz svoje školske obveze u slobodno vrijeme voli biti sa svojim prijateljima vatrogascima. O Petru smo već pisali u prošlom broju Napona riječi. To je bilo zato što je Petar vrlo aktivan. Privlači ga rečenica „Vatru gasi, brata spasi!“ U toj rečenici prepoznaje nešto što svi vatrogasci naglašavaju. Tu je istaknut osjećaj prema drugim ljudima. Vatrogasci se diče što se bave tim poslom. Sretni su što svojim postupcima prepoznaju ugrožena ljudska bića. Kod njih nije potrebno govoriti o toleranciji. Svako ugroženo ljudsko biće bezuvjetno spašavaju. Ponosni su na to. Svi vatrogasci su volonteri, a u isto vrijeme su i veliki profesionalci. Da bi bili uvijek spremni vatrogasci rade i kad nije objavljena opasnost. Oni vježbaju, predviđaju opasnost i u tom smislu organiziraju natjecanja. Tko ne zna o čemu se radi može pomisliti da je u pitanju prava opasnost. Tu do izražaja dolazi njihova ozbiljnost. Tako je bilo i ove godine kad je Petar Čmarec, učenik I.h osvojio veliko priznanje. Ponosni smo na našega Petra. Petru iskrene čestitke. Iskrene čestitke svim njegovim prijateljima Vatrogascima. Želimo im da što više vježbaju, a da imaju što manje posla.

Tradicionalno školsko športsko natjecanje

Bilo je vrlo zanimljivo. Natjecali su se učenici od prve do četvrte godine. Svi su ozbiljno shvatili svoje uloge, borili su se u stilu velikih nogometnika. Očekivala se prava borba što se i ostvarilo. Prije svega to je nogometni spektakl u našim okvirima. Prekrasno je bilo vidjeti odnose između protivničkih ekipa. Osjetila se potreba za dokazivanjem, ali s međusobnim uvažavanjem, poštovanjem i izuzetnom tolerancijom. Nije bilo bitno tko je prva ili četvrta godina, bilo je jedino bitno kako se igra nogomet. Lijepo je bilo vidjeti prizore u kojima dođe do prekršaja: u stilu pravih sportaša: do izražaja je dolazila „fair play“ igra. Bez zadrške se jasno moglo čuti: „Oprosti“, „Joj, ispričavam se!“, a s druge strane bi bilo: „Sve uredu.“ Sve bi završavalo uljudnim pružanjem ruku. Doista uzorno.

Prvaci su bili III. G, razrednica prof. Ljiljana Prevendar

Drugi - II. G, razrednica profesorica Dragica Huzanić

Treći , Devičevi puleni. Za treće mjesto pobijedili su ekipu IV.C razreda. Valja istaknuti da su svi bili pobjednici

Po starom dobrom običaju snage su odmjerili profesori i maturanti. I tu je bilo super, zabavno. U svim igrama postižu se određeni rezultati. U ovom slučaju profesori su pobijedili sa 6 : 2. Nakon svega je uslijedila uobičajena zabava. Moram istaknuti da ni ove godine nije bilo

značajnijih problema. Maturanti su sa svojim već uobičajenim majicama s manje ili više kreativnim natpisima, nastavili s već tradicionalnom zabavom.

Svim sudjelovateljima na tradicionalnim školskim sportskim natjecanjima iskrene čestitke!

VATERPOLO

Ja sam Marko Štetner, učenik Elektrotehničke, želim nešto reći o vaterpolu:

POVIJEST: Vaterpolo je jedan najzdravijih športova u svijetu. Nastao 1869. godine u Velikoj Britaniji pod nazivom „Football in the water“ (Rugby u vodi). Uz nogomet vaterpolo je najstariji timski šport. Prva pravila vaterpolo igre dolaze iz 1876. godine u izdanju London Swimming Association. U Europi vaterpolo se prvi puta pojavljuje 1894. godine najprije u Njemačkoj pa zatim Austriji, Belgiji, Francuskoj i Mađarskoj. Krajem 19. stoljeća dolazi i u Ameriku. Od 1900. godine muški vaterpolo nalazi se u programu olimpijskih igara. Godine 1908. godine

grupa splitskih studenata, koji su vaterpolo naučili u Pragu, prvi put je demonstrirala vaterpolo u uvali kupališta „Bačvica“ u Splitu. Prva osnovana vaterpolo selekcija je pri zagrebačkom klubu HAŠK 1921. godine, a osnovali su je zagrebački studenti koji su studirali u Beču. Prvo prvenstvo održano je u Budinpešti 1926. godine. Vaterpolo je, nakon rukometa, najtrofejniji hrvatski momčadski šport. Vrlo zdrav ekipni šport koji uz traženi tretman omogućava svladavanje plivanja i kretanje u vodi, baratanja loptom, saznanje taktičkih varijanata igre, igračkog duha i nadmudrivanje protivnika. Vaterpolo, uz plivanje je najzdraviji šport: razvija um i tijelo, a bez opterećenja na kosti i zglobove.

Hrvatski vaterpoloski savez
Croatian Water Polo Federation

Marko Štetner 4.d

SPORTSKA DOGAĐANJA TIJEKOM ŠKOLSKE GODINE 2012./2013.

Kao i svake školske godine na razini srednjih škola, održavaju se natjecanja u različitim sportovima. Kako se školska godina bliži kraju, ovo je prilika da se osvrnemo malo na rezultate i nastupe naših učenika-sportaša na natjecanjima u sekcijama koje djeluju u našoj školi.

- Atletika
- Badminton
- Mali nogomet-futsal
- Košarka
- Stolni tenis
- Atletika

SPORTSKA NATJECANJA UČENIKA SREDNJIH ŠKOLA

ATLETIKA:

Kaže se da je atletika kraljica sportova, i jedan od bazičnih sportova za pripremu sportaša u bilo kojem sportu. Naša škola je prošle školske godine prvi put nastupila na natjecanju srednjih škola, tako da smo i ove godine ostali u natjecanju na što smo ponosni. Prijavljeno je bilo 39 škola, a naša škola je nakon dva kruga natjecanja zauzela 23. mjesto. To je odličan rezultat, ako se zna da nismo nastupili u svim disciplinama.

Posebno valja istaknuti dva učenika:

ARIJAN ISLAMI - bacanje kugle, osvojio je 3. mjesto ukupno (13,66m). To je **prva medalja u atletici za našu školu**, i skoro nakon godinu i pol prva medalja u bilo kojem od sportova koji se njeguje kroz sekcije u našoj školi!

DOMAGOJ VUJČUF - 1000 metara, osvojio je odlično 7.mjesto (2,51,14) u konkurenciji 54 trkača koji su nastupili.

I drugi naši učenici sportaši koji su nastupili su ostvarili zapažene rezultate, te i njih treba istaknuti i pohavljiti.

Za školsku ekipu su nastupili: Dario Sudec, Luka Grčić, Željko Masić, Mateo Gagula, Dino Hadžović, Matteo Mesić, Arijan Islami, Domagoj Vujčuf i Antonio Prša.

BADMINTON:

Po prvi put naša škola je nastupila u ovom zanimljivom i jako popularnom sportu. S obzirom da nam je ovo bilo prvo natjecanje, očekivanja nisu bila prevelika. Iskoristili smo ovo natjecanje za druženje i učenje od boljih škola, da bismo se u narednoj školskoj što bolje pripremili. Naša ekipa je izgubila od 1.ekonomске sa 3:0. Treba istaknuti da je 1.ekonomski škola među najboljima u badmintonu, tako da poraz nije teško pao. Veća nam je motivacija za daljnje vježbanje i usavršavanje. Bilo je 26 prijavljenih škola.

Za školsku ekipu su nastupili: Luka Grčić, Adriano Žeželić,

Luka Keča i Mateo Gagula.

KOŠARKA:

Našim mladim košarkašima nikako da krene.I ove godine su ispali već u prvoj fazi natjecanja. S obzirom na loš prošlogodišnji plasman, ove godine košarkaši su morali igrati pretkolo za plasman za daljnji tijek natjecanja. S obzirom da se igralo kup sustavom (pobjednik polazi dalje), naši košarkaši su za protivnika izvukli 10. gimnaziju i u

zanimljivoj utakmici izgubili (33:40 za 10.gimnaziju), a samim time i završili daljnji tijek natjecanja. Jedan od boljih kod nas je bio **Leon Wieser** sa 24 postignuta koša.

Za školsku sekciju su nastupili: Leon Wieser, Luka Tišlar, Dominik Maršanić, Krešimir Rončević, Karlo Sever, Danijel Krznarić, Ivan Čus.

MALI NOGOMET-FUTSAL

Nikad teža godina za naše malonogometaše. Nakon odličnih igara prošle školske godine i ove godine se očekivalo (nadalo) da bi naša škola mogla daleko dogurati u malom nogometu-futsalu. Međutim nakon odlaska nekih učenika koji su završili svoje školovanje u našoj školi, igrači (učenici) koji su ih zamijenili, nisu uspjeli izdržati pritisak tako da je na kraju osvojeno 15.mjesto od 43 škole koje su bile prijavljene.

To je odličan rezultat,

međutim ostaje dojam da se moglo puno više. Činjenica je da smo ispali iz lige (12 ostaje) za samo jedan bod. U idućoj školskoj godini moramo ponovno složiti ekipu koja će se vratiti u prvu jakosnu skupinu (u što ne sumnjamo) jer ipak je mali nogomet uvijek bio posebno tretiran u našoj školi. Za školsku sekciju su nastupili: Matija Vlahović, Hrvoje Kečanović, Domagoj Vujčuf, Josip Mahin, Tomislav Pinjušić, Matteo Mesić, Dario Katana, Danijel Jović, Miroslav Jovanović.

ODBOJKA:

I ove godine su nas naši odbjokaši razveselili dobrim nastupima i igrama za našu školu pod vodstvom prof. Zorana Markovića. Od 22 prijavljene škole, naša škola je nakon 5 kola u skupini i 3 kola u play off-u zauzela visoko 7. mjesto, a samim time i dogodine ostanak u prvoj skupini. Veseli što ima sve više zainteresiranih učenika za odbjoku, pa ne bi bilo iznenadujuće da u narednoj godini pišemo o još boljim rezultatima.

Za školsku sekciju su nastupali: Arijan Islami, Dino Bećaj, Marin

Janković, Dario Katana, Luka Keča, Danijel Krznarić, Mateo Gagula, Marko Brezak.

STOLNI TENIS:

Iz godine u godinu natjecanje u stolnom tenisu postaje sve jače, tako da su ove godine bile čak prijavljene 34 škole. Naši stolnotenisaci su igrali protiv 1.gimnazije, pružili su dobar otpor, ali nažalost, su izgubili (3:1 za 1.gimnaziju). Iako rezultat drugačije sugerira, meč je bio jako zanimljiv i mogao je otici na bilo koju stranu. Naša škola je bila oslabljena neigranjem dvojice odličnih stolnotenisaca (Mihok, Brkanac), ali ne treba tu tražiti opravdanje jer učenici, koji su nastupili, su dali sve od sebe.

Za školsku ekipu su nastupili: Alan Hrastinski, Marko Brezak, Karlo Sever, Mateo Gagula.

ŠKOLSKA SPORTSKA NATJECANJA U ELEKTROTEHNIČKOJ ŠKOLI (MEĐURAZREDNA)

Kao i svake godine u našoj školi, aktiv tjelesne i zdravstvene kulture organizira međurazredna sportska natjecanja na kojima naši učenici mogu sudjelovati u sportovima: mali nogomet, odbojka i stolni tenis.

Premda u skromnim uvjetima rada, odaziv učenika je odličan što nas koji radimo s njima posebno veseli. Tako je bilo i ove školske godine pa je kroz natjecanja bilo uključeno oko 400-450 naših učenika u spomenutim sportovima. Sva natjecanja su prošla u odličnom sportskom ozračju. Razredi koji su pobijedili su se više veselili od poraženih, što je i razumljivo. No, kada se gleda malo šire, poraženih nema, svi koji su nastupili na školskim natjecanjima su pobjednici.

A sad kratak pregled po pojedinim sportovima:

Mali nogomet

Od 31 razreda u našoj školi na nogomet su se prijavila 23 razreda, što je jako puno jer se igra kad učenici nemaju školu. To pokazuje koliko su motivirani kad dolaze u svom slobodnom vremenu. Igralo se na školskom betonskom igralištu, 5+1, a svaki razred je mogao prijaviti 10 učenika u ekipu.

Najuspješniji razredi po godinama u malom nogometu:

- 1.godina: 1.F razred
- 2.godina: 2.E razred
- 3.godina: 3.G razred
- 4.godina: 4.E razred

Najbolji u malom nogometu

1.mjesto: 3.G razred

(Dario Katana, Franko Kedmenec, Martin Pipić, Dario Šijanović, Josip Šoštarek, Dorian Tuškan, Filip Vatrov, Hrvoje Saraf)

2.mjesto: 2.F razred

(Mateo Bartolić, Luka Grman, Martin Holzinger, Robert Karlović, Ante Krajina, Dominik Orešić, Mijo Senjić, Dario Sudec, Juraj Svrtan, Dino Teriahaj)

3.mjesto : 1.F razred

(Filip Božić, Karlo Coner, Josip Ćutinić, Filip Hrvatin, Karlo Jandel, Kristijan Juzbašić, Hrvoje Marušić, Ivan Medenjak, Gabriel Vasić, Ivan Verić)

Odbojka

Na odbojci je odaziv razreda bio bolji nego na nogometu, čak se 28 razreda prijavilo na natjecanje. Natjecanje se odvijalo u školskoj dvorani, a svaki razred je mogao prijaviti 10 učenika.

Najuspješniji razredi po godinama u odbojci:

- 1.godina: 1.D razred
- 2.godina: 2.H razred
- 3.godina: 3.B razred
- 4.godina: 4.F razred

Najbolji odbojkaši u našoj Školi

1.mjesto: 3.D razred

(Mateo Gagula, Marin Janković, Marko Brezak, Luka Grčić, Matej Dujmović, Matijas Sušić, Karlo Sever, Luka Keča)

2.mjesto: 2.F razred

(Luka Grman, Martin Holzinger, Davor Krajačić, Ante Krajina, Mihael Matković, Mijo Senjić, Dario Sudec, Juraj Svrtan, Dino Teriahaj)

3.mjesto: 4.F razred

(Neven Janžić, Tomislav Pavlović, Marko Piškor, Ninoslav Vuković, Filip Knežević, Tin Solenički, Ivan Mešnjak)

Stolni tenis

Na natjecanju u stolnom tenisu bilo je prijavljeno 28 učenika. Igralo se u školskoj dvorani, na dva dobivena seta, finalni susret na tri dobivena seta.

Najbolji učenici u stolnom tenisu u Školi:

- › 1.mjesto: Alan Hrastinski (1.E)
- › 2.mjesto: Stjepan Mihok (3.B)
- › 3.mjesto: Petar Brkanac (1.E)

Aktiv tjelesne i zdravstvene kulture se zahvaljuje profesorima Josipu Bičaniću, Zdenku Šmidu i ravnatelju Renatu Matejašu za nastup u revijalnoj malonogometnoj utakmici protiv selekcije učenika četvrtog razreda u povodu Dana maturanata. Također svim našim učenicima sportašima puno uspjeha na sportskom planu i u izvršavanju školskih obveza sa željom da se i dogodine vidimo na školskim natjecanjima.

Josip Kaurin - prof. tjelesne i zdravstvene kulture

List se ostvaruje u suradnji učenika i profesora.

REDAKCIJA LISTA:

Doroteja Bednjanec, Jelena Anić, Nives Arbanas, Magdalena Bednjanec, Jana Ćuška, Karla Kralj, Martin Puština, Filip Jakopač, Mario Miklečić, Fran Hasija, Lovro Mudrinić, Karlo Mitrovski, Petar Čmarec, Kristijan Špehar, Antonio Mikulić, Mišel Rušnov, Robert Kliček, Josip Golubić, Josip Kikić, Tomislav Zelenika, Marin Ćava, Marko Štetner, Andrej Horvat

GLAVNA I ODGOVORNA UREDNICA: Doroteja Bednjanec

VODITELJ: Mile Pervan

IZDAVAČ: Elektrotehnička škola

ZA IZDAVAČA: Renato Matejaš, prof.

GRAFIČKI UREDNIK I PRIJELOM: Darko Velicogna

STALNI SURADNICI: Anita Brigović, prof., Mirjana Čakara, prof., Renato Matejaš, prof. i Ivan Banožić, prof.

PROFESORI SURADNICI: Boženka Barbir, Elizabeta Abramović-Tešija, Zora Pervan, Sanja Telebar Erceg, Dalma Mišura, Julijana Lozar, Romana Bogut i Zdravka Žarković Domijan

**List učenika Elektrotehničke škole, Konavoska 2, Zagreb
Školska godina 2012./2013.**

Godina 22. Broj 39.